

URZĄD MIASTA KRAKOWA
Biuro Planowania Przestrzennego
Pracownia Branżowa

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
OBSZARU
„BIEŃCZYCE-OSIEDLE”

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

KRAKÓW, SIERPIEŃ 2012
aktualizacja listopad 2012

URZĄD MIASTA KRAKOWA
Biuro Planowania Przestrzennego

Dyrektor Biura	Bożena Kaczmarska - Michniak
Zastępca Dyrektora Biura	Elżbieta Szczepińska
Kierownik Pracowni Branżowej	Paweł Mleczek

Autorzy opracowania:	Agata Budnik Joanna Padoł
----------------------	------------------------------

Część graficzna:	Pracownia Kartografii i Systemów Informacji Przestrzennej
------------------	--

ZAWARTOŚĆ OPRACOWANIA: I. CZĘŚĆ TEKSTOWA

Wprowadzenie.....	5
1.1. Informacje wstępne	5
1.2. Podstawa prawna prognozy	5
1.3. Zakres terytorialny	6
1.4. Metodyka pracy	6
1.5. Materiały wykorzystane w opracowaniu.....	8
2. Stan i funkcjonowanie środowiska.....	11
2.1. Zasoby środowiska.....	11
2.1.1. Morfologia i rzeźba terenu	11
2.1.2. Budowa geologiczna	11
2.1.3. Stosunki wodne	11
2.1.4. Gleby.....	13
2.1.5. Szata roślinna	13
2.1.6. Świat zwierząt	14
2.2. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji	14
2.3. Prognoza zmian przy braku realizacji ustaleń MPZP	16
2.4. Uwarunkowania ekofizjograficzne	16
2.5. Uwarunkowania wynikające ze stanu planistycznego oraz przepisów odrębnych	17
2.5.1. Ustalenia Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa 17	
2.5.2. Ustalenia nieobowiązującego miejscowego planu ogólnego	20
2.5.3. Ustalenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących terenów i obiektów chronionych	20
3. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	23
3.1. Podstawowe zasady zagospodarowania obszaru.....	23
3.2. Przeznaczenie terenów i zasady ich zagospodarowania.....	26
4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiskowe zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu.....	32
5. Analiza ustaleń planu	37
5.1. Skutki dla środowiska wynikające z projektowanego przeznaczenia terenów	37
5.1.1. Wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza.....	37
5.1.2. Wytwarzanie odpadów.....	37
5.1.3. Wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi oraz zanieczyszczeń do gleb.....	37
5.1.4. Wykorzystywanie zasobów środowiska.....	38
5.1.5. Emitowanie hałasu i pól elektromagnetycznych	38
5.1.6. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii	40
5.2. Skutki realizacji ustaleń planu na komponenty środowiska.....	41
6. Ocena ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego	42
6.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi	42
6.2. Zgodność z przepisami prawa.....	43
6.3. Skuteczność ochrony różnorodności biologicznej	44
6.4. Ocena zagrożeń dla środowiska	45
6.5. Ocena skutków wpływu ustaleń projektu MPZP na istniejące formy ochrony przyrody	45
6.6. Ocena zmian w krajobrazie.....	46
6.7. Ocena oddziaływania na ludzi	47
6.8. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne	48

7.	Możliwości rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko.....	49
8.	Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu	49
9.	Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko.....	50
10.	Oddziaływanie na obszary Natura 2000.....	50
11.	Wnioski	50
12.	Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	51

II. CZĘŚĆ RYSUNKOWA

Plansza podstawowa – ‘Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obszaru „Bieńczyce-Osiedle” Prognoza Oddziaływania na Środowisko’, skala 1:2000.

Rysunki zawarte w opracowaniu tekstowym:

Rys.1. Położenie obszaru na tle terenów sąsiednich.

Wprowadzenie

1.1. Informacje wstępne

Projekt uchwały Rady Miasta Krakowa o przystąpieniu do sporządzania planu został poprzedzony wykonaniem analiz wraz z przygotowaniem materiałów do podjęcia planu. Uchwała Rady Miasta Krakowa nr XXVIII/346/11 w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Bieńczyce-Osiedle” została podjęta 26 października 2011 r.

1.2. Podstawa prawna prognozy

Podstawą dla opracowania prognozy są:

- Uchwała Rady Miasta Krakowa Nr XXVIII/346/11 z dnia 26 października 2011 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Bieńczyce-Osiedle”. Opracowanie planu prowadzone jest „siłami własnymi” Biura Planowania Przestrzennego UMK, obejmuje także Prognozę oddziaływania na środowisko.
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008 nr 199, poz. 1227 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody (Dz.U.09.151.1220 z późn. zm.)
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j.Dz. U. z 2012, poz.647)
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. nr 213 poz. 1397).
- Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2002 roku w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 197, poz. 1667) (nieobowiązujące).
- Pismo (uzgodnienie) RDOŚ w Krakowie znak OO.411.3.55.2012.MN z dn.04.05.12 r.
- Pismo (uzgodnienie) PPIS w Krakowie znak NZ-PG-420-219/12 z dn. 16.04.12 r.

1.3. Zakres terytorialny

Opracowanie obejmuje obszar wyznaczony rysunkiem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w granicach określonych uchwałą Rady Miasta Krakowa. Ponadto w niezbędnych przypadkach nawiązano do stanu istniejącego i planowanego zagospodarowania terenów w bezpośrednim otoczeniu granic projektowanego planu, rozszerzając w koniecznych przypadkach zasięg opracowania zgodnie z prognozowanym zasięgiem oddziaływań zagospodarowania obszaru.

1.4. Metodyka pracy

Zakres opracowania uwzględnia wymagania określone w art. 51 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Problematyka opracowania uwzględnia dodatkowo wymagania określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 listopada 2002 roku *w sprawie szczegółowych warunków, jakim powinna odpowiadać prognoza oddziaływania na środowisko dotycząca projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego* (Dz. U. Nr 197, poz. 1667). Rozporządzenie powyższe utraciło moc z chwilą nowelizacji Prawa ochrony środowiska (z dniem 25 lipca 2005), w niniejszym opracowaniu posłużono się nim w celach pomocniczych.

Podstawowym celem prognozy, opracowywanej równocześnie z projektem planu jest poszukiwanie i wskazanie możliwości rozwiązań planistycznych najkorzystniejszych dla stanu środowiska, poprzez:

- Identyfikację i ocenę najbardziej prawdopodobnych wpływów na biofizyczne i zdrowotne komponenty środowiska określonego obszaru, jakie może wywołać realizacja dyspozycji przestrzennych zawartych w projekcie planu,
- Dyskusję i współpracę autora prognozy z autorem projektu planu celem eliminacji rozwiązań i ustaleń niemożliwych do przyjęcia ze względu na ewentualne negatywne skutki dla środowiska lub zagrożenie dla zdrowia mieszkańców,
- Pełne poinformowanie podmiotów planu, tj. wnioskodawców, społeczność lokalną i organy samorządu o skutkach wpływu ustaleń planu dla środowiska przyrodniczego.

Zadanie to wymaga interdyscyplinarnej analizy procesów i zjawisk zachodzących w środowisku, przy uwzględnieniu zmian w szeroko rozumianym otoczeniu (niezwiązanym z planem), na które składa się system prawny, postęp cywilizacyjny i techniczny, zachowania i przemiany świadomości społeczności lokalnej itp. Zasadniczo przy opracowywaniu prognozy zastosowano metodę opisową oraz tzw. nakładkową w zakresie części kartograficznej.

Analizy przeprowadzone w ramach prognozy oparto na założeniach, że stanem odniesienia dla prognozy są:

- Istniejący stan środowiska przyrodniczego i zagospodarowania terenu, określony w opracowaniu ekofizjograficznym wykonanym dla potrzeb m.p.z.p. obszaru „Bieńczyce-Osiedle”,

- Uwarunkowania wynikające z ustaleń projektu planu obszaru „Bieńczyce-Osiedle” oraz Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa,
- Działania związane z realizacją systemów technicznych na obszarze objętym planem realizowane będą zgodnie z zasadami przyjętymi w planie miejscowym.

Ocenę możliwych przemian komponentów środowiska przeprowadzono w oparciu o analizę ich funkcjonowania w istniejącej strukturze przestrzennej.

Etapem końcowym jest ocena skutku, czyli wynikowego stanu komponentów środowiska, powstałego na skutek przemian w jego funkcjonowaniu, spowodowanych realizacją ustaleń planu oraz sformułowanie propozycji zmian lub alternatywnej wersji ustaleń, wynikających z troski o osiągnięcie możliwie korzystnego stanu środowiska w warunkach projektowanego zagospodarowania przestrzennego obszaru.

Opracowanie złożone jest z następujących głównych części:

- Analiza uwarunkowań środowiskowych (głównie w oparciu o sporządzone na potrzeby planu opracowanie ekofizjograficzne);
- Identyfikacja oddziaływań na środowisko związanych z realizacją i funkcjonowaniem obszaru;
- Prognoza zmian stanu środowiska na skutek realizacji ustaleń planu wraz z możliwym określeniem ich możliwego zasięgu;
- Prognoza możliwego wpływu zmian środowiska na zdrowie i warunki życia użytkowników i mieszkańców;
- Propozycje modyfikacji ustaleń planu oraz działań i przedsięwzięć zmierzających do ograniczenia negatywnego wpływu proponowanych rozwiązań na środowisko przyrodnicze i warunki życia mieszkańców.

Prognoza składa się z części tekstowej i załączników graficznych.

1.5. Materiały wykorzystane w opracowaniu

1. Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa - Uchwała Nr XII /87/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 kwietnia 2003 r. zmieniona uchwałą Nr XCIII/1256/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 marca 2010 r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa w rejonie Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach oraz przyjęcia tekstu jednolitego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa wynikającego z tej zmiany Studium.
2. Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Bieńczyce-Osiedle”. Oprac. BPP UMK, Kraków 2012.
3. Zmiana Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa. Opracowanie ekofizjograficzne. Oprac. UMK. Kraków, 2006.
4. Opracowanie ekofizjograficzne Miasta Krakowa do zmiany Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego. Zespół pod red. dr B. Degórska. Kraków, 2010 (z aktualizacją danych w 2011 r.)
5. Dokumentacja określająca warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszarów ochronnych zbiornika wód podziemnych Częstochowa (E) (GZWP nr 326). Przedsiębiorstwo Geologiczne we Wrocławiu „PROXIMA S.A”, 2008.
6. Decyzja Prezydenta Miasta Krakowa WS-08.JI.62100-9/08 z dnia 24 września 2008 r w/s wydania pozwolenia wodno-prawnego na pobór wód podziemnych z ujęcia Mistrzejowickiego.
7. Decyzja Wojewody Małopolskiego OS.III.6210-1-58/98 z dnia 11 września 1998r w/s wydania pozwolenia wodno-prawnego na pobór wód podziemnych z ujęcia Mistrzejowickiego.
8. Decyzja Małopolskiego Wojewódzkiego konserwatora zabytków OZKr-IV/AS/69/2004 w sprawie wpisania zabytku do rejestru zabytków nieruchomych układu urbanistycznego dzielnicy Nowej Huty w Krakowie, jako reprezentatywnego przykładu urbanistyki socrealizmu w Polsce. nr. rej.: A-1132
9. Dokumentacja badań podłoża gruntowego dla projektu technicznego stacji benzynowej przy ul. Ostała Dłuskiego w Krakowie Nowej Hucie. Geoprojekt. Kraków, 1973.
10. Dokumentacja geologiczno - inżynierska dla założeń techniczno-ekonomicznych ulic Politechnicznej, Broniewskiego, Instytucyjowej oraz 3-ch wiaduktów w Krakowie. Geoprojekt. Kraków, 1974.
11. Dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego dla ZTE magistrali ciepłowniczej do os. Mistrzejowice Zachód w Krakowie. Geoprojekt. Kraków, 1984.
12. Dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego dla założeń techniczno-ekonomicznych IV-kondygnacyjnych budynków mieszkalnych na Osiedlu Wysokim w Krakowie- Nowej Hucie. Kraków, 1982.
13. Dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego budowy Pawilonu Socjalno-Kulturalnego SM Hutnik w Krakowie Nowej Hucie. Geoprojekt. Kraków, 1988
14. Dokumentacja geologiczno-inżynierska dla projektu budowlanego mieszkalnego, wielorodzinnego przy ulicy Broniewskiego w Krakowie. Geoprojekt. Kraków, 2007.
15. Dokumentacja geologiczno-inżynierska dla projektu technicznego budowy Ośrodka Handlowo-Usługowego w Krakowie-Bieńczycach. Geoprojekt. Kraków, 1972.

16. Dokumentacja technicznych badań podłoża gruntowego dla projektu technicznego budowy 2-ch budynków na Os. Kazimierzowskim w Krakowie. Geoprojekt. Kraków, 1978.
17. Dokumentacja geologiczno-inżynierska dla projektu technicznego budowy V-cio kondygnacyjnych budynków mieszkalnych na osiedlu Dąbrowszczaków przy ul. Rewolucji Październikowej w Krakowie – Nowa Huta. Geoprojekt. Kraków, 1976.
18. Dokumentacja geologiczno-inżynierska dla projektu technicznego budowy XI-sto kondygnacyjnych budynków mieszkalnych dla Osiedla Kraków Bieńczyce. Geoprojekt. Kraków, 1972.
19. Mapa roślinności rzeczywistej i wyznaczenie obszarów przyrodniczo najcenniejszych, niezbędnych dla zachowania równowagi ekosystemu miasta – oprac. na zlecenie UMK, ProGea Consulting. Kraków, 2006/07.
20. Dubiel E., Szwaagrzyk J. (red.), Atlas roślinności rzeczywistej Krakowa. UMK, Kraków 2008.
21. Program ochrony Środowiska Województwa Małopolskiego na lata 2007-20014 (*uchwała Sejmiku Województwa Małopolskiego Nr XI/133/07 z dnia 24 września 2007 r.*)
22. Program ochrony powietrza dla województwa małopolskiego (*uchwała Nr XXXIX/612/09 Sejmiku Województwa Małopolskiego z dnia 21 grudnia 2009 r.*), Kraków, 2009.
23. Program ochrony środowiska dla Miasta Krakowa na lata 2010-2012 z uwzględnieniem zadań realizowanych w 2009 roku oraz perspektywą na lata 2013-2016
24. Program Ochrony Środowiska i stanowiący jego element Plan gospodarki odpadami dla Miasta Krakowa na lata 2005 – 2007 przyjęty Uchwałą Nr LXXV/737/05 Rady Miasta Krakowa z dnia 13 kwietnia 2005 r.
25. Plan Zagospodarowania Województwa Małopolskiego, Kraków 2003.
26. Inwentaryzacja wraz z udokumentowaniem terenów zagrożonych ruchami masowymi oraz terenów, na których ruchy te występują w obrębie obszaru dzielnic XIV-XVIII, M. Krakowa, Państwowy Instytut Geologiczny oddz. Karpacki, 2007, Kraków.
27. Baza danych geologiczno-inżynierskich wraz z opracowaniem atlasu geologiczno-inżynierskiego aglomeracji krakowskiej. Państwowy Instytut Geologiczny. Kraków, 2007
28. Opracowanie fizjograficzne ogólne. Krakowski Zespół Miejski. Kraków, 1975.
29. Praca zbiorowa, 1974. Kraków – środowisko geograficzne, Folia Geographica, Series Geographica – Physica, vol. VIII, PWN, Warszawa – Kraków.
30. Trafas K. Atlas miasta Krakowa. PPWK. 1988.
31. Kondracki J. „Geografia regionalna Polski”. Wydawnictwo Naukowe PWN.
32. Kistowski M., 2003, Metodyka sporządzania opracowań ekofizjograficznych – ocena odporności środowiska na degradację oraz jego zdolności do regeneracji
33. Kistowski M., „Procedura sporządzania opracowań ekofizjograficznych w świetle najnowszych uregulowań prawnych”. Gdańsk 2004.
34. Szponar A. 2003. Fizjografia Urbanistyczna . Wydawnictwa Naukowe PWN.
35. Lewińska J. i in. 1982. Wpływ miasta na klimat lokalny (na przykładzie aglomeracji krakowskiej). Instytut Kształtowania Środowiska , Warszawa.
36. Syntetyczna charakterystyka wybranych elementów meteorologicznych na terenie województwa Krakowskiego, IMiGW o/Kraków 1996.
37. Matuszko D. [red.], 2007, Klimat Krakowa w XX wieku, Instytut Geografii i Gospodarki Przestrzennej UJ, Kraków

38. Raport o stanie środowiska naturalnego w województwie małopolskim w 2010 r. WIOŚ, Kraków 2011.
39. Raport o stanie środowiska naturalnego w województwie małopolskim w 2009 r. WIOŚ, Kraków 2010.
40. Raport o stanie środowiska naturalnego w województwie małopolskim w 2008 r. WIOŚ, Kraków 2009.
41. Małopolska sieć monitoringu zanieczyszczeń powietrza (<http://213.17.128.227/iseo/>).
42. Ocena jakości powietrza w województwie małopolskim w 2010 roku. WIOŚ, Kraków, 2011.
43. Ocena jakości wód w województwie małopolskim w 2008 roku, WIOŚ, Kraków 2009.
44. Szczegółowa inwentaryzacja źródeł emisji w obrębie Nowohuckiego Obszaru Gospodarczego. ATMOTERM, 2010 r.
45. Charakterystyka pokrywy glebowej na obszarze miasta Krakowa, 2008, IGiGP UJ Kraków
46. Bzowski M. Opracowanie ekofizjograficzne dla potrzeb ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru dolina Dłubni Krzesławice w Krakowie, Kraków 2006.
47. Zasięg obszarów bezpośredniego i potencjalnego zagrożenia powodzią rzeki Wisły oraz jej dopływów: Dłubni, Prądnika, Rudawy, Serafy oraz Wilgi w granicach administracyjnych Krakowa, opracowanie na zlecenie UMK, Björnson Beratende Ingenieure, Koblencja 2008.
48. Trafas K. Atlas miasta Krakowa. PPWK. 1988.
49. Gryczyński A. [red.] Czas zatrzymany, Nowohuckie Centrum Kultury, Kraków, 2008.
50. Kalwiński J., Sibila L.J. [red.] Nowa Huta przeszłość i wizja. Studium muzeum rozproszonego. Kraków, 2005.

Materiały kartograficzne:

51. Mapa zasadnicza miasta Krakowa, skala: 1 : 500, 1 : 2 000.
52. Mapa akustyczna miasta Krakowa – 2007 r. Dzielnica XIV. WIOŚ.
53. Ortofotomapa Miasta Krakowa, 2009, Skala 1: 2000.
54. Ortofotomapa Miasta Krakowa 2004. Skala 1: 2000.
55. Ortofotomapa Miasta Krakowa. 1970 . Skala 1: 2000.
56. Fotoplan Miasta Krakowa, 2011.
57. Zdjęcie satelitarne, 1965,
(<http://planowanie.um.krakow.pl/bppzoom/index.php?ID=99>).
58. Mapa Hydrogeologiczna obszaru Krakowa, skala 1 : 25 000.
59. Szczegółowa mapa geologiczna Polski 1 : 50 000, ark.974 Kraków , 1993. Państwowy Instytut Geologiczny, Warszawa.
60. Rastrowa mapa podziału hydrograficznego Polski, ark. M-34-64-D, skala 1:50 000.
61. Hipsometryczny atlas Krakowa, Jędrychowski I. [red.], 2008, Biuro Planowania Przestrzennego UMK.
62. Mapy akustyczne miasta Krakowa. 2012 r.

2. Stan i funkcjonowanie środowiska

(Rozdział opracowany w oparciu o „Opracowanie ekofizjograficzne podstawowe do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Bieńczyce-Osiedle” [2], literatura wykorzystana w Opracowaniu została przytoczona w punkcie powyżej)

2.1. Zasoby środowiska

2.1.1. Morfologia i rzeźba terenu

Morfologicznie jest to fragment południowego skłonu Wyżyny Małopolskiej (obejmującego północno-zachodnią część obszaru opracowania) opadającego ku Dolinie Wisły (pozostała część obszaru opracowania). Wyżynne dopływy Wisły pocięły obszar Wyżyny Małopolskiej na szerokie garby zwane działami- w części Krakowa, w której położony jest obszar opracowania wznosi się dział Mistrzejowicki. Stoki Wyżyny wycięte są w łańcuchach mioceńskich oraz w marglach, okryte lessem. Tereny położone w obrębie Doliny Wisły, obejmują fragment wyższej terasy zazębającej się ze stożkiem napływowym Dłubni.

Teren opracowania generalnie nachylony jest w kierunku południa i południowo-wschodu. Wysokości bezwzględne terenu wynoszą od ok. 214 (w południowo-wschodniej części opracowania) do ok. 238 m n.p.m. (w części zachodniej). Generalnie teren opracowania posiada powierzchnie wyrównaną, stosunkowo płaską. Nachylenie terenu generalnie nie przekracza 5 %. W morfologii terenu zaznaczają się deniwelacje powstałe wskutek działalności człowieka.

2.1.2. Budowa geologiczna

Na obszarze objętym opracowaniem utwory czwartorzędowe zalegają na trzeciorzędowych utworach miocenu – łańcuchach i łańcuchach, których strop generalnie występuje na głębokości poniżej 20 m. Czwartorzęd budują utwory plejstoceńskie: w spągu są to osady rzeczne wykształcone w postaci serii piaszczysto-żwirowej, a na nich zalegają lessowate pyły i gliny. Na obszarze opracowania osady rzeczne Wisły zazębają się z utworami rzeczno-rzeczno-żwirowymi rzeki Dłubni.

Należy zwrócić uwagę na bardzo dużą wrażliwość występujących w podłożu gruntów na zawilgocenie. Po zetknięciu z wodą występujące tu gliny i pyły (grunty lessowe) mogą ulec uplastycznieniu, co powoduje obniżenie ich nośności [12].

Przekroje geologiczne wybranych otworów dołączone zostały do opracowania jako jego załącznik.

Według Mapy warunków budowlanych zawartej w atlasie geologiczno-inżynierskim [27] generalnie na obszarze opracowania wskazane zostały mało korzystne warunki budowlane. Korzystne warunki budowlane wskazane zostały w południowo-zachodniej części obszaru. Niekorzystne warunki budowlane zostały wskazane na fragmentach terenu w jego zachodniej oraz północno-wschodniej części.

2.1.3. Stosunki wodne

Wody powierzchniowe i podziemne

Na terenie opracowania nie występują stałe wody powierzchniowe, ani płynące, ani stojące. Rzeka Dłubnia prowadzi swoje wody w odległości kilkuset metrów na wschód od obszaru i jest prawobrzeżnym dopływem Wisły.

Na obszarze opracowania woda gruntowa strefy saturacji (nasylenia) występuje w podłożu na większych głębokościach (ok. 5-10 m ppt) [27]. Ponadto na obszarze opracowania stwierdzono występowanie grawitacyjnej (wsiąkowej) wody gruntowej w postaci sączeń na różnych głębokościach. Wody wsiąkowe mogą występować okresowo i mieć zmienną intensywność, w zależności od warunków atmosferycznych (wielkość opadów i roztopów).

Najbardziej zasobne obszary (fragmenty) wód podziemnych zwykłych, występujących w obrębie jednostek hydrostratygraficznych, zostały zaliczone do głównych zbiorników wód podziemnych – GZWP [1].

Niewielki fragment terenu położony w północno-zachodniej części obszaru opracowania, u zbiegu ulic stanowiących jego granicę (ul. Okulickiego i ul. Mikołajczyka) znajduje się w granicach GZWP 326 „Częstochowa” (zbiornik udokumentowany [5]). Południowa część obszaru opracowania znajduje się w orientacyjnych granicach GZWP 450 „Dolina rzeki Wisły” (zbiornik nieudokumentowany).

- Zbiornik jurajski Częstochowa (326)

Zbiornikowi temu [4] można przypisać poziom wodonośny górnourajski (J3). Jest to przepływowy, odkryty, szczelinowo-krasowo-porowy zbiornik zbudowany z różnych litologicznie typów wapieni. Na skutek braku izolacji wody tego zbiornika łatwo ulegają degradacji. Główne zagrożenie pochodzi ze strony intensywnej gospodarki rolnej oraz innych zanieczyszczeń wieloprzestrzennych. Charakterystyczną cechą zwierciadła wody w piętrze jurajskim jest jego silne uzależnienie od wielkości opadów.

Udokumentowanemu GZWP 326 należy zapewnić ochronę zgodnie z przepisami odrębnymi.

- Zbiornik czwartorzędowy Dolina rzeki Wisły (450)

Zbiornik o porowym typie ośrodka, zlokalizowany w plejstoceniowych utworach piaszczystych i piaszczysto - żwirowych, lokalnie zaglinionych, wykazujący zróżnicowaną odporność na zanieczyszczenie. Związany jest z kopalnym systemem dolin rzecznych, tylko nieznacznie pokrywającym się ze współczesnym układem hydrograficznym. Zbiornik wąski o miąższości osadów wodonośnych 3-6 m sporadycznie 10-12 m. Ujęcia wody bazujące na tym zbiorniku, charakteryzują się większymi wydajnościami [1].

Biorąc pod uwagę występowanie obszarów użytkowych wód podziemnych (gdzie wydajność z pojedynczej studni przekracza $2 \text{ m}^3/\text{h}$) w obszarze opracowania na przeważającej jego części (poza terenami w północno-zachodniej jego części) wody podziemne występują w obrębie zbiornika w utworach czwartorzędowych, zalegającego w kompleksach żwirowo-piaszczystych doliny Wisły [58].

Ujęcie wód podziemnych w Mistrzejowicach

Poza obszarem opracowania w odległości ok. 250 i 450 m na osiedlu Dywizjonu 303 zlokalizowane są dwie studnie ujęcia wód Mistrzejowice (Mistrzejowice Zespół II) a w odległości ok. 620 i 750 m, na terenie parkingu hipermarketu Carrefour, zlokalizowane są dwie kolejne studnie ujęcia wód Mistrzejowice (Mistrzejowice - Zespół III). Pomimo, że

same obiekty nie leżą na terenie opracowania zasięg spływu wód do studni obejmuje część terenów w południowo-zachodniej części obszaru.

Z granicą zasięgu spływu wód utożsamiona została granica zewnętrznego terenu ochrony pośredniej. Strefy ochrony w tym zewnętrzny teren ochrony ustanowione zostały w 1998 decyzją administracyjną.

Ujęcie istnieje od 1953 roku. Woda podziemna ujmowana jest z czwartorzędowego poziomu wodonośnego. Ujęcie jest jednym ze źródeł wody pitnej dla miasta Krakowa. Mimo stosunkowo niewielkiego udziału w zaopatrzeniu miasta w wodę ujęcie jest cenne ze względu na jakość wody oraz na jego znaczenie w przypadku awarii zaopatrzenia głównego (rurociąg z Dobczyc) [6].

2.1.4. Gleby

Granice opracowania obejmują obszar w przeważającej części zainwestowany podlegający w przeszłości znaczącym przekształceniom antropogenicznym. Wg opracowania „Charakterystyka pokrywy glebowej na obszarze miasta Krakowa” [45] na całym analizowanym terenie występują tereny zabudowane oraz gleby urbanoziemne i gleby ogrodowe:

– **tereny zabudowane oraz gleby urbanoziemne i gleby ogrodowe (Urbisols, Hortisols)**

Urbanoziemi cechują się przemieszaniem gruzu i materiału ziemistego w górnej części profilu. Skład chemiczny takich utworów jest zróżnicowany i zależy od zdeponowanych materiałów. W analizowanych terenach duże powierzchnie są pozbawione pokrywy glebowej z uwagi na zainwestowanie (budynki, infrastruktura komunikacyjna). Gleby ogrodowe (Hortisols) cechują się głębokim poziomem akumulacyjnym i wzbogaceniem w materię organiczną, wynikającym z wieloletniego stosowania zabiegów agrotechnicznych w tym nawożenia. W obrębie obszaru opracowania występowanie tych gleb wiąże się generalnie z obecnością terenów zieleni urządzonej.

Zaznacza się, że Mapa Gleb Miasta Krakowa [45] została opracowana w skali 1:20 000 i ma charakter przeglądowy. Ogranicza to możliwość zastosowania tego materiału kartograficznego do szczegółowego przedstawienia rozmieszczenia przestrzennego gleb.

W klasyfikacji bonitacyjnej gruntów, gleby obszaru, niemalże w całości wyłączone są z użytkowania rolniczego. W granicach obszaru opracowania występują tereny zaliczone do klasoużytku PsIII, obejmujące płyty terenów w sąsiedztwie zabudowań usługowych przy srzyżowaniu ul. Okulickiego i al. Andersa.

2.1.5. Szata roślinna

Niemalże cały teren opracowania zajmują zbiorowiska zieleni urządzonej towarzyszące zabudowie (mieszkaniowej wielorodzinnej oraz usługowej). Tereny zieleni urządzonej dzielnic nowohuckich to parki miejskie (spacerowe-wypoczynkowe), zieleńce, zieleń uliczna (tereny zieleni towarzyszące komunikacji), tereny zieleni urządzonej [50]. Zabudowie towarzyszą powierzchnie trawiaste z posadzonymi drzewami oraz krzewami. Na obszarze opracowania dominują gatunki liściaste drzew stosowane szeroko w terenach zieleni miejskiej – przeważają topole, klony, jesiony, brzozy oraz wierzby. Ponadto w otoczeniu zabudowy blokowej występują niewielkie powierzchnie otoczone żywopłotami przeważnie z ligustra obsadzone krzewami oraz roślinami kwitnącymi. Oś a zarazem zasadniczą część

systemu zieleni w obrębie obszaru opracowania stanowi Park Planty Bieńczyckie. Park ten zamknięty ulicami Kocmyrzowską i Okulickiego, biegnie przez os. Przy Arce i jest ograniczony osiedlami: Jagiellońskim, Wysokim, Kalinowym, Kazimierzowskim, na Lotnisku oraz Strusia. Na obszarze opracowania tereny zieleni urządzonej towarzyszące zabudowie mieszkaniowej wielorodzinnej oraz parkowej mają wytyczone i utwardzone alejki, ustawione są na nich ławki, trawniki są koszone. Tereny te mają duże znaczenie dla mieszkańców najbliższego otoczenia. Zagrożeniem dla owej zieleni jest brak miejsc parkingowych, które często powstają ich kosztem.

Wielowiekowa ingerencja człowieka w naturalne środowisko [50] doprowadziła do tak istotnych przekształceń, że dziś mówimy już o swoistych antropogenicznych ekosystemach obszarów zurbanizowanych. Powoduje to, że obecnie musimy bardziej kompleksowo spojrzeć na rolę terenów zieleni w środowisku życia człowieka. Powstające do tej pory parki, ogrody i zieleńce miały służyć mieszkańcom miast głównie do rekreacji oraz dostarczać im przeżyć natury estetycznej. Obecnie coraz bardziej dostrzega się szersze znaczenie terenów zieleni, z uwagi na zachodzące na nich istotne dla tych obszarów procesy ekologiczne, ich rolę fitosanitarną, izolacyjną i glebochronną.

Odmienne pod względem występującej roślinności są fragmenty terenu porośnięte przez zielenie nieurządzone. Tereny, na których zaniechano użytkowania zajmują zbiorowiska roślinności ruderalnej. Największy taki teren, w granicach obszaru opracowania zlokalizowany jest przy ul. Broniewskiego. Zbiorowiska roślinności ruderalnej wkraczają na tereny nieczynnej już stacji benzynowej, położonej przy al. Andersa. Pospolita roślinność ruderalna rozrasta się ponadto na bardziej zaniedbanych fragmentach zieleni towarzyszącej zabudowie.

2.1.6. Świat zwierząt

Obszar opracowania stanowi środowisko w dużym stopniu zainwestowane, ale jednocześnie z dużym udziałem zieleni stanowiącej miejsce bytowania fauny. Zasadniczą część systemu zieleni w obszarze opracowania stanowi Park Planty Bieńczyckie. Tereny zieleni, szczególnie zadrzewione i zakrzewione, stanowią miejsce lęgów i żerowania licznych gatunków zwierząt, w szczególności ptaków (które to w Polsce w większości są objęte ochroną). Obok wróbla domowego, kawki, gawrona, szpaka, czy gołębia skalnego, spotyka się w obszarze opracowania m.in. ptaki drapieżne (pustułka) i jerzyki. Ponadto na obszarze opracowania bytują drobne ssaki, reprezentowane głównie przez gatunki synantropijne pospolicie występujące na terenach miast oraz związane z terenami zieleni miejskiej. Zaznaczyć należy, iż mimo że łączność z terenami doliny Dłubni jest ograniczona to możliwe jest występowanie na obszarze opracowania zwierząt bytujących na tamtych terenach (w szczególności osobników awifauny zalatujących na obszar opracowania).

2.2. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Pojęcie odporności środowiska przyrodniczego na degradację, czyli pogarszanie jakości jego poszczególnych elementów lub cech oraz zachwianie równowagi, rozumiane jest jako zdolność do zachowania wewnętrznej równowagi mimo naruszenia jej przez czynniki zarówno pochodzenia naturalnego jak i sztucznego. Ocena odporności środowiska przyrodniczego

na degradację umożliwia wychwycenie komponentów o najmniejszej odporności na czynniki niszczące, co ułatwia podjęcie odpowiednich środków ich ochrony.

Regeneracja to powrót środowiska do stanu zbliżonego do stanu przed wystąpieniem oddziaływania [32]. Jedną z podstaw do oceny możliwości regeneracji środowiska stanowią informacje na temat przeszłych reakcji środowiska na antropopresję oraz przebiegu i stopnia regeneracji po wystąpieniu zaburzeń jego struktury bądź funkcjonowania. Na obszarze opracowania obserwuje się stałą presję na środowisko wynikającą z intensywnego użytkowania terenów zabudowy wielorodzinnej oraz ruchu komunikacyjnego, przy czym środowisko przyrodnicze jest bardzo silnie przekształcone, zbudowane z elementów wprowadzanych ręką człowieka lub uzależnionych od jego bytności.

Odporność elementów środowiska:

Gleby

Należą do najmniej odpornych elementów, na skutek rozwoju zabudowy i zainwestowania terenów podlegają trwałym przekształceniom takim jak zasypywanie czy całkowita likwidacja, regeneracja środowiska glebowego może trwać nawet kilkaset lat. W przypadku innych oddziaływań, np.: związanych z uprawą (zmiany w profilu glebowym, nawożenie) czy zanieczyszczeniami różnego pochodzenia, środowisko glebowe jest bardziej odporne, a regeneracja następuje szybciej.

Ukształtowanie terenu

Element odporny z uwagi na mało zróżnicowane ukształtowanie terenu.

Wody podziemne

Czwartorzędowe wody podziemne w obrębie granic obszaru stanowią element mało odporny. Ze względu na słabą izolację od powierzchni terenu wody te zagrożone są przenikaniem zanieczyszczeń.

Klimat akustyczny

Na silne oddziaływania narażone są tereny pomiędzy zabudową a ciągami komunikacyjnymi, w tych granicach klimat jest też całkowicie nieodporny, przy czym zdolność do regeneracji jest bezwzględna. Hałas w dużo mniejszym stopniu dociera do wnętrza terenu zabudowanego, izolacja akustyczna w postaci zabudowy oraz dużej ilości zieleni wpływa na wysoką odporność klimatu akustycznego w tych partiach obszaru.

Powietrze

W klasyfikacji klimatyczno – bonitacyjnej badany teren prawie w całości znajduje się w granicach terenów korzystnych. Wentylacja naturalna jest umiarkowana, warunki aerosanitarne dobre. Decyduje to o określeniu odporności powietrza atmosferycznego również na poziomie umiarkowanym, tym bardziej, że na wschód od obszaru mieszczą się zakłady przemysłowe emitujące do powietrza zanieczyszczenia, które mają wpływ na podniesienie ogólnego bilansu.

Szata roślinna

W obszarze przeważają układy półnaturalne sztucznie wprowadzane i utrzymywane przez człowieka. W wyniku zaniechania zabiegów pielęgnacyjnych szybko przekształcają się w zbiorowiska roślin ruderalnych, złożone z pospolitych gatunków o szerokiej amplitudzie przystosowawczo – siedliskowej. Najbardziej odpornymi na presję antropogeniczną pozostają niektóre gatunki drzew (z zakresu tych, które wskazane są do stosowania w terenach zieleni miejskiej), aczkolwiek w warunkach silnego zagęszczenia gleby wokół korzeni, zasolenia gleb i te mogą obumierać.

Fauna

Podobnie jak w przypadku szaty roślinnej na obszarze przeważają populacje gatunków synantropijnych, są one przystosowane do życia w mieście, wykazują znaczną odporność na warunki tu panujące, a nawet są od nich uzależnione.

2.3. Prognoza zmian przy braku realizacji ustaleń MPZP

Zmiany naturalne

Środowisko obszaru pozostaje silnie przekształcone, zdecydowana większość elementów biotycznych obszaru pozostaje pod wpływem działalności człowieka. W takim obszarze zakres zmian, które określić możemy mianem naturalnych jest ograniczony związany z ingerencją człowieka lub jej brakiem. Charakter procesów naturalnych wynikających z przekształceń i procesów życiowych fauny i flory w przypadku braku realizacji ustaleń planu, nie prognozuje się, aby uległ znaczącym zmianom. Prawdopodobne jest jednak stopniowe uszczuplanie terenów biologicznie czynnych, zmniejszanie arealu zieleni urządzonej, co bezpośrednio przełoży się na ograniczanie skali zmian naturalnych.

Zmiany antropogeniczne

Zmiany typowo antropogeniczne w środowisku dotyczyć będą rozwoju zabudowy oraz ruchu samochodowego. Ze względu na ograniczenia powierzchniowe powstawanie nowych obiektów jest ograniczone i nie przewiduje się, żeby ruch inwestycyjny znacząco wzmożł się. Problemem, który bezpośrednio odnosi się do środowiska przyrodniczego jest wzrastająca ilość samochodów przy jednoczesnym braku rozwoju w zakresie obsługi parkingowej. Parkowanie po wykorzystaniu wszystkich miejsc do tego przeznaczonych będzie odbywać się kosztem zieleni.

Potencjalne sytuacje konfliktowe w środowisku

W przypadku braku regulacji planistycznych w przyszłości mogą pogłębiać już istniejące problemy, w szczególności w zakresie zagadnień związanych z jakością klimatu akustycznego oraz obsługą parkingową terenu. Ponadto pomimo ograniczeń przestrzennych istnieje możliwość lokalizowania w obrębie obszaru opracowania nowych budynków. Sytuacje konfliktowe mogą wynikać m.in. z niedostosowania ich gabarytów i charakteru do zabudowy istniejącej. Może to zakłócić relacje przestrzenne, wpłynąć na pogorszenie warunków życia mieszkańców na terenach przyległych do inwestycji (zacienianie, redukcja zieleni, problemy sąsiedzkie).

2.4. Uwarunkowania ekofizjograficzne

- Obszar objęty opracowaniem należy do terenów intensywnie zagospodarowanych, jednakże z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnych. W głównej mierze są to tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, obejmujące „blokowe” osiedla: Strusia, Kalinowe, Wysokie, Na Lotnisku, Jagiellońskie, Kazimierzowskie oraz Przy Arce. Znaczny udział w powierzchni zainwestowania mają zabudowania usługowe, w tym budynki oświaty. Wzdłuż ciągów komunikacyjnych, dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, zostały usytuowane obiekty usługowe o charakterze komercyjnym (sklepy, banki, restauracje).

- Tereny objęte granicami sporządzanego planu stanowią w części siedlisko chronionych gatunków zwierząt, wymienionych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U.2011 Nr 237 poz.1419).
- Niewielki fragment terenu położony w północno-zachodniej części obszaru opracowania, u zbiegu ulic stanowiących jego granicę (ul. Okulickiego i ul. Mikołajczyka) znajduje się w granicach GZWP 326 „Częstochowa” (zbiornik udokumentowany). Udokumentowanemu GZWP 326 należy zapewnić ochronę zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Fragment obszaru opracowania w jego wschodniej części (obejmujący ul. Kocmyrzowską) znajduje się w granicach obszaru wpisanego do rejestru zabytków. Ochrona została wprowadzona w roku 2004 Decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w sprawie wpisania zabytku do rejestru zabytków nieruchomych (decyzja I.dz.OZKr-IV/AS/69/2004).
- Przedmiotowy obszar w części południowo-zachodniej znajduje się w obrębie terenu ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych Mistrzejowic ustanowionego decyzją Wojewody Krakowskiego znak OS.III.6210-1-58/98 z dnia 11.09.1998. (Zespół II obejmujący studnie M-10a i M-2a, zlokalizowane na osiedlu Dywizjonu 303 oraz Zespół III obejmujący studnie M-19 i M19a, zlokalizowane wzdłuż dworca autobusowego w Czyżynach).
- Teren opracowania predysponowany jest do dalszego rozwoju funkcji mieszkaniowej wielorodzinnej oraz usługowej. Zagospodarowanie obszaru winno uwzględniać ponadnormatywne oddziaływanie hałasu od ulic. Wskazuje się uwzględnić w przyszłym zagospodarowaniu w szczególności zieleni wysoką
- Do pełnienia funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej wskazuje się tereny zieleni urządzonej- Park Planty Bieńczyckie.

2.5.Uwarunkowania wynikające ze stanu planistycznego oraz przepisów odrębnych

2.5.1. Ustalenia Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa

Zgodnie z ustaleniami Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa (*Uchwała Nr XII/87/03 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 kwietnia 2003 r. zmieniona uchwałą Nr XCIII/1256/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 3 marca 2010 r. w sprawie uchwalenia zmiany Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa w rejonie Sanktuarium Bożego Miłosierdzia w Łagiewnikach oraz przyjęcia tekstu jednolitego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Miasta Krakowa wynikającego z tej zmiany Studium*), teren miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Bieńczyce-Osiedle” obejmuje:

MW - TERENY O PRZEWAŻAJĄCEJ FUNKCJI MIESZKANIOWEJ WYSOKIEJ INTENSYWNOŚCI

Główne funkcje:

- zabudowa mieszkalna i mieszkalno-usługowa o wysokiej intensywności wraz z:

- niezbędnymi obiektami i urządzeniami służącymi realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym,
- obiektami i urządzeniami usług komercyjnych służącymi zaspokojeniu potrzeb mieszkańców obszaru.

Główne kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- kształtowanie zespołów intensywnej zabudowy mieszkalnej wyposażonej w program usług publicznych zapewniający wyposażenie na poziomie przyjętych standardów
- utrwalenie istniejących lub ukształtowanie nowych lokalnych przestrzeni publicznych opartych o sieć usług, system terenów zieleni publicznej i związanych z lokalnym układem komunikacyjnym,
- dostosowanie wielkości programu i form zabudowy do lokalnych warunków (charakteru zabudowy, ilości mieszkańców, układu przestrzennego).

MN - TERENY O PRZEWAŻAJĄCEJ FUNKCJI MIESZKANIOWEJ NIESKIEJ INTENSYWNOŚCI

Główne funkcje:

- zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna wraz z:
- niezbędnymi obiektami i urządzeniami służącymi realizacji celów publicznych na poziomie lokalnym,
- obiektami i urządzeniami usług komercyjnych, służącymi zaspokojeniu potrzeb mieszkańców na poziomie lokalnym.

Główne kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- realizacja zabudowy jednorodzinnej w gabarycie i formie oraz układzie zgodnym z warunkami i tradycją lokalną,
- porządkowanie i rozbudowa istniejących układów przestrzennych, ze szczególnym uwzględnieniem racjonalnych podziałów gruntów i wytyczania lokalnych układów komunikacyjnych,
- przekształcenia terenów o układzie własności gruntów typowych dla obszarów rolniczych w tereny zabudowy miejskiej drogą scaleń i reparcelacji gruntów,
- kształtowanie nowych zespołów zabudowy o czytelnym układzie i kompozycji przestrzennej, uwzględniających konieczność lokalizowania ogólnodostępnych przestrzeni publicznych
- uzupełnienie funkcji mieszkalnych zabudową usługową komercyjną z wykluczeniem: obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m² inwestycji powodujących zagrożenie dla jakości środowiska i warunków życia, a także sprzecznych z charakterem lokalnym istniejącej zabudowy (pod względem formy i skali).

ZP – TERENY ZIELENI PUBLICZNEJ – obejmuje zielen parkową (Planty Bieńczyckie) oraz fragmenty terenów zieleni towarzyszącej zabudowie

Główne funkcje ustalone dla terenów zieleni publicznej (**ZP**) to:

- ogólnodostępne tereny otwarte w formie ogrodów i parków miejskich (w tym parki rzeczne, ogród botaniczny, park ekologiczny), ogrodów działkowych wyposażone w: ciągi spacerowe, place, aleje, bulwary, promenady, ścieżki rowerowe, terenowe urządzenia sportu i rekreacji (place zabaw, boiska itp.), cieki i zbiorniki wodne,
- cmentarze.

Główne kierunki zagospodarowania przestrzennego to m.in.:

- ukształtowanie miejskiego systemu zieleni publicznej (w przeważającej części ogólnodostępnej) w oparciu o istniejące zasoby przyrodnicze,

- urządzenie terenów zieleni jako przestrzeni publicznych o wysokich walorach estetycznych, przyrodniczych, funkcjonalnych i krajobrazowych,
- zagospodarowanie terenów objętych ochroną prawną zgodnie z ustalonymi dla nich przepisami oraz planami ochrony,
- obejmowanie ochroną prawną terenów o najwyższych walorach przyrodniczych i krajobrazowych,
- urządzenie parku ekologicznego jako obiektu dydaktyczno-rekreacyjnego,
- rolnicze użytkowanie zespołów łąkowych i terenów rolnych pełniących jednocześnie funkcje zieleni publicznej,
- kształtowanie łączności przestrzennej ciągów pieszych i rowerowych terenów ZP i ZO, ze szczególnym uwzględnieniem zieleni nadrzecznej w obrębie parków rzecznych
- zalesienie terenów ze szczególnym uwzględnieniem wyznaczonej strefy zwiększania lesistości,
- zróżnicowanie wyposażenia terenu w urządzenia parkowe (ścieżki, place, obiekty rekreacyjne) w zależności od położenia w strefie wielkomiejskiej, miejskiej i przedmieść, odległości od zespołów zabudowy mieszkaniowej, ogólnomiejskiej, bądź lokalnej rangi parku a także walorów przyrodniczych danego terenu.

Strefa kształtowania systemu przyrodniczego obejmują teren zieleni parkowej- Park Planty Bieńczyckie. W obrębie **strefy** sposób zagospodarowania podporządkowany jest ochronie wartości i zasobów przyrodniczych.

W obrębie strefy wyznacza się:

- 1) tereny chronione przed zabudową obejmujące:
 - lasy,
 - tereny zieleni urządzonej (parki miejskie, zieleńce),
 - tereny otwarte (rolne, zieleń nieurządzona), których fragmenty będą obejmowane ochroną prawną,
 - tereny zieleni fortecznej,
 - tereny rolniczej przestrzeni produkcyjnej (z dopuszczeniem zabudowy służącej obsłudze tego obszaru);
- 2) tereny przeznaczone do zabudowy, w których standardy zabudowy muszą zapewniać wysoki (min. 70%) udział powierzchni biologicznie czynnej oraz wysoką jakość rozwiązań w zakresie gospodarki wodno-ściekowej, a także niedopuszczenie do powstawania obiektów uciążliwych.

Obszar opracowania położony jest w **granicach strefy miejskiej**. Kierunki zmian w zagospodarowaniu obszarów położonych w tej strefie to przede wszystkim:

- intensyfikacja zainwestowania przy równoczesnym zachowaniu i ochronie istniejących zespołów zieleni publicznej, placów miejskich i ciągów zieleni,
- restrukturyzacja i modernizacja zdegradowanych obszarów z wymianą lub rehabilitacją zabudowy i rekompozycją układów urbanistycznych,
- porządkowanie ekstensywnie wykorzystywanej przestrzeni, zagrożonej chaosem urbanistycznym drogą reparcelacji gruntów i scaleń,

a także:

- wykorzystanie zachowanych terenów otwartych, szczególnie tych położonych wzdłuż rzek i potoków, dla kształtowania publicznie dostępnych parków miejskich,
- zachowanie istniejących struktur o wysokich wartościach kulturowych poprzez utrwalenie historycznie ukształtowanych układów urbanistycznych oraz utrzymanie

architektonicznego charakteru zabudowy właściwego poszczególnym dzielnicom, jednostkom oraz zespołom.

2.5.2. Ustalenia nieobowiązującego miejscowego planu ogólnego

Do dnia 1 stycznia 2003 r. teren objęty sporządzanym planem „Bieńczyce-Osiedle” podlegał ustaleniom Miejscowego Planu Ogólnego Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Krakowa, zatwierdzonego uchwałą Nr VII/58/94 Rady Miasta Krakowa z dnia 16 listopada 1994 r.

Na obszarze projektu planu ustalenia Miejscowego Planu Ogólnego wyznaczały następujące kategorie terenów:

- Obszar Mieszkaniowy – M1
- Obszar Mieszkaniowo-Usługowy – M1U
- Obszar Usług Publicznych – UP
- Obszar Usług Komercyjnych – UC
- Obszar Miejskiej Zieleni Publicznej - ZP
- Obszar urządzeń Komunikacyjnych – KU
- Obszar Tras Komunikacyjnych – KT

Zasady zagospodarowania terenu zostały również określone w ustaleniach stref polityki przestrzennej. Obszar planu znajdował się w następujących strefach:

- Strefie ochrony zieleni i warunków wentylacji o znaczeniu lokalnym,
- Strefie dopuszczalnej intensyfikacji zainwestowania miejskiego,
- Strefie rekompozycji układu urbanistycznego,
- Strefie ochrony i kształtowania dalszego planu widoku jego tła i obrzeży,
- Strefie intensywności wielkomiejskiej,
- Strefie intensywności miejskiej.

2.5.3. Ustalenia wynikające z przepisów odrębnych dotyczących terenów i obiektów chronionych

- Ochrona przyrody

W granicach obszaru objętego projektem planu nie ustanowiono żadnej z form obszarowej ochrony przyrody w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004. Mogą tu jedynie występować osobniki podlegające ochronie gatunkowej na podstawie w/w Ustawy, wyszczególnione w rozporządzeniu ministra środowiska 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U.Nr 237 poz.1419).

- Strefa ochronna ujęcia wody

Przedmiotowy obszar w części południowo-zachodniej znajduje się w obrębie terenu ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych Mistrzejowic ustanowionego decyzją Wojewody Krakowskiego znak OS.III.6210-1-58/98 z dnia 11.09.1998. (Zespół II obejmujący studnie M-10a i M-2a, zlokalizowane na osiedlu Dywizjonu 303 oraz Zespół III obejmujący studnie M-19 i M19a, zlokalizowane wzdłuż dworca autobusowego w Czyżynach).

W skład strefy wchodzi teren ochrony bezpośredniej i ochrony pośredniej. Na obszar projektu planu nachodzi zewnętrzny teren ochrony pośredniej. Odnośnie zewnętrznego terenu ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych w decyzji zawarto zakazy:

- a. *wprowadzania ścieków do ziemi lub do wód powierzchniowych,*
- b. *przechowywania i składowania odpadów promieniotwórczych*
- c. *lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych i innych substancji chemicznych oraz rurociągów do ich transportu,*
- d. *lokalizowania cmentarzy i grzebania zwierząt,*
- e. *lokalizowania wysypisk i wylewisk odpadów komunalnych i przemysłowych,*
- f. *lokalizowania nowych inwestycji o profilu wymienionym w rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska**
- g. *lokalizowania nowych garbarni i zakładów uszlachetniania skór,*
- h. *lokalizowania nowych zakładów przemysłowego prania, odtuszczenia i farbowania materiałów włókienniczych,*
- i. *lokalizowania nowych stacji obsługi lub remontu sprzętu budowlanego , rolniczego lub środków transportu, posiadających więcej niż trzy stanowiska robocze , z wyłączeniem specjalistycznych stacji i warsztatów , prowadzących jednoznacznie działalność obejmującą geometrię i wyważanie kół, ustawianie świateł, instalowanie zabezpieczeń antywłamaniowych oraz tapicerstwo*
- j. *lokalizowania nowych lakierni i malarni , z wyłączeniem zakładów zużywających w roku mniej niż 250 kg materiałów malarskich oraz z wyłączeniem lakierni proszkowych,*
- k. *lokalizowania nowych zakładów sortowania i wstępnego przerobu złomu, w tym złomowania pojazdów i urządzeń mechanicznych.*

Zaznacza się, że wyżej przytoczona decyzja została wydana w roku 1998 na wniosek MPWiK o udzielenie pozwolenia wodnoprawnego na pobór wody z ujęcia wód podziemnych Mistrzejowice. Pozwolenie zostało udzielone **do dnia 30 września 2008** a strefa ochronna na czas eksploatacji ujęcia wody. Decyzja orzekająca udzielenie pozwolenia wodno-prawnego **od września 2008** została wydana przez Prezydenta Miasta Krakowa (znak: WS-08.Ji.62100-9/08) dnia 24.09.2008 r. Kwestię zasięgu oraz zapisów dotyczących stref ochrony ujęcia wód poruszono w pkt.8 uzasadnienia do decyzji, w którym zaznacza się, że w dalszym ciągu obowiązują zakazy i nakazy określone w decyzji z 1998 oraz w art. 53 ustawy prawo wodne. Wobec powyższego problematycznym pozostaje zakaz ustalony dla zewnętrznego terenu ochrony pośredniej ujęcia wód tj.: *lokalizowania nowych inwestycji o profilu wymienionym w rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska*, gdyż przytoczone rozporządzenie nie obowiązuje, nie można go również utożsamiać z aktualnie obowiązującym z dnia 9.11.2010 r w sprawie *przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko*.

Zgodnie z art. 21 ust1. ustawy z dnia 5 stycznia 2011 o zmianie ustawy – *Prawo wodne oraz niektórych innych ustaw*, strefy ochronne ujęć wody ustanowione przed dniem 1 stycznia 2002 r. wygasają z dniem 31 grudnia 2012 r.

* Rozporządzenie nie obowiązuje

- Ochrona środowiska kulturowego

Fragment obszaru opracowania w jego wschodniej części (obejmujący ul. Kocmyrzowską) znajduje się w granicach obszaru wpisanego do rejestru zabytków. Ochrona została wprowadzona w roku 2004 Decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w sprawie wpisania zabytku do rejestru zabytków nieruchomości (decyzja I.dz.OZKr-IV/AS/69/2004). Do rejestru pod numerem A-1132 został wpisany *układ urbanistyczny dzielnicy Nowa Huta w Krakowie, jako reprezentatywny przykład urbanistyki socrealizmu w Polsce.*

Przedmiotem ochrony jest układ urbanistyczny, czyli rozplanowanie ulic, placów, zieleńców, usytuowanie, bryły i gabaryty budowli, wystrój wnętrz architektoniczno-krajobrazowych, zieleń komponowana, na obszarze ograniczonym ulicami: Aleja Jana Pawła II do Ronda Czyżyńskiego (z wyłączeniem układu drogowego Ronda Czyżyńskiego), od Ronda Czyżyńskiego ul. Bieńczycką do skrzyżowania z ul. Bulwarową, ul. Bulwarową do Alei Solidarności i dalej do Alei Jana Pawła II, ul. Klasztorną do ul. Odmętowej, a następnie południową i zachodnią granicą działki 246/50 (teren Szpitala im. S. Żeromskiego) do ul. Sieroszewskiego, następnie do zachodniego krańca ul. Sieroszewskiego, dalej południowymi granicami działek 27/5, 27/4, 20/21 oraz zachodnią granicą działek nr 15 i 6 do Alei Jana Pawła II. Wpisem do rejestru zabytków obejmuje się również oś widokowo - komunikacyjną Alei Solidarności do Centrum Administracyjnego Huty im. T. Sendzimira z dwoma budynkami Centrum Administracyjnego (usytuowanymi na działkach ew. nr 1/113 i 1/114) oraz placem oznaczonym numerem ewidencyjnym 32 włącznie, jako elementami zamykającymi kompozycję. Wymienione powyżej ciągi komunikacyjne, które tworzą granice zewnętrzne układu urbanistycznego są objęte wpisem do rejestru zabytków w granicach pasa drogowego włącznie (za wyjątkiem układu komunikacyjnego Ronda Czyżyńskiego) [8].

Zgodnie z ustawą z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z dnia 17 września 2003 r.) Ochronę zabytków i opiekę nad zabytkami uwzględnia się przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w miejscowym planie w szczególności:

- uwzględnia się krajowy program ochrony zabytków i opieki nad zabytkami;
- określa się rozwiązania niezbędne do zapobiegania zagrożeniom dla zabytków, zapewnienia im ochrony przy realizacji inwestycji oraz przywracania zabytków do jak najlepszego stanu;
- ustala się przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenu uwzględniające opiekę nad zabytkami.

Ochrona zabytków polega, na podejmowaniu przez organy administracji publicznej działań mających na celu min: zapobieganie zagrożeniom mogącym spowodować uszczerbek dla wartości zabytków oraz uwzględnianie zadań ochronnych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przy kształtowaniu środowiska.

3. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

3.1. Podstawowe zasady zagospodarowania obszaru

Podstawowym celem sporządzanego planu jest zagwarantowanie prawidłowego funkcjonowania istniejących osiedli w dostosowaniu do współczesnych standardów poprzez:

- 1) ochronę Plant Bieńczyckich i zapewnienie odpowiedniej ilości terenów zielonych,
- 2) uporządkowanie zagospodarowania terenu,
- 3) wskazanie przestrzeni publicznych,
- 4) wyznaczenie miejsc parkingowych,
- 5) uzupełnienie istniejącej zabudowy mieszkaniowej o usługi,
- 6) stworzenie warunków dla rozwoju infrastruktury technicznej.

Zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego

1. Dla zapewnienia ładu przestrzennego, jego ochrony i kształtowania ustala się zakazy:
 - 1) lokalizacji wielkogabarytowych urządzeń reklamowych;
 - 2) lokalizacji tymczasowych obiektów i urządzeń budowlanych za wyjątkiem przekryć dachowych w formie powłok pneumatycznych w terenie Uo.2;
 - 3) lokalizacji obiektów handlowych o powierzchni sprzedaży powyżej 2000 m²;
 - 4) lokalizacji wolnostojących jednostanowiskowych garaży;
 - 5) lokalizacji połączonych trwale z gruntem drobnych obiektów usługowych (budek, kiosków, kontenerów, małych pawilonów itp.) o powierzchni zabudowy do 15 m², za wyjątkiem kiosków wbudowanych w przystanki komunikacji zbiorowej;
 - 6) zadaszeń nad placami zabaw;
 - 7) wolnostojących wież i masztów radiokomunikacyjnych;
 - 8) ogrodzeń o wysokości powyżej 2,20 m;
 - 9) realizacji ogrodzeń pełnych powyżej 1 m;
 - 10) stosowania do wykończenia elewacji i pokrycia dachu materiałów refleksyjnych, odbłaskowych i fosforyzujących.
2. W ramach przeznaczenia terenów: MW.1-MW.32, U.1-U.25, Uk.1, Uo.1-Uo.12, KU.1-KU.13, KP.1-KP.8 mogą zawierać się następujące elementy towarzyszące jego urządzeniu i funkcjonowaniu:
 - 1) zieleń, niezbędna do kształtowania ładu przestrzennego i właściwych warunków zagospodarowania;
 - 2) obiekty małej architektury;
 - 3) urządzenia budowlane zapewniające możliwość użytkowania terenów zgodnie z ich przeznaczeniem;
 - 4) miejsca postojowe;
 - 5) ciągi piesze;
 - 6) niewyznaczone na Rysunku Planu dojścia, dojazdu i drogi wewnętrzne;
 - 7) sieci, urządzenia i obiekty infrastruktury technicznej.
3. Istniejące obiekty budowlane i tereny mogą być użytkowane w sposób dotychczasowy, do czasu realizacji zagospodarowania terenu zgodnie z planem.
4. W istniejących obiektach budowlanych niezgodnych z przeznaczeniem określonym w planie, dopuszcza się prowadzenie robót budowlanych z wyłączeniem budowy.
5. W odniesieniu do istniejących obiektów budowlanych zgodnych z przeznaczeniem, w terenach, w których wskaźnik terenu biologiczne czynnego jest mniejszy niż

minimalny, dopuszcza się nadbudowę do określonej planem wysokości, pod warunkiem nie zmniejszania wskaźnika terenu biologiczne czynnego, z zastrzeżeniem § 14 ust. 2 oraz § 15 ust. 2 projektu planu.

6. W odniesieniu do istniejących obiektów budowlanych zgodnych z przeznaczeniem, w których wysokość jest przekroczona dopuszcza się roboty budowlane z wyłączeniem nadbudowy. Rozbudowa takiego obiektu jest możliwa pod warunkiem nie przekroczenia dla części rozbudowywanej podanego parametru wysokości, z zastrzeżeniem § 14 ust. 2 oraz § 15 ust. 2 projektu planu.

Zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego

1. W zakresie ochrony przed hałasem ustala się:
 - 1) tereny: MW.1-MW.32 określa się jako przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową;
 - 2) tereny Uo.1-Uo.12 określa się jako przeznaczone pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
 - 3) tereny: ZPp.1-ZPp.5, ZPz.1, ZPz.2, ZPz.4 - ZPz.8 określa się jako przeznaczone na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.
2. Następujące budynki są miejscem gniazdowania ptaków chronionych (jerzyków, sokołów pustulek):
 - 1) os. Kalinowe nr: 19, 20, 21, 22, 23;
 - 2) os. Józefa Strusia nr: 6, 7, 18;
 - 3) os. Na Lotnisku nr: 19, 20, 21;
 - 4) os. Kazimierzowskie nr: 7, 18, 29;
 - 5) os. Przy Arce nr: 2, 5.
3. W obszarze planu znajduje się zewnętrzny teren ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych Mistrzejowice, ustanowiony decyzją Wojewody Krakowskiego znak OS.III.6210-1-58/98 z dnia 11 września 1998 r., w którym zakazano:
 - *wprowadzania ścieków do ziemi lub do wód powierzchniowych,*
 - *przechowywania i składowania odpadów promieniotwórczych*
 - *lokalizowania magazynów produktów ropopochodnych i innych substancji chemicznych oraz rurociągów do ich transportu,*
 - *lokalizowania cmentarzy i grzebania zwierząt,*
 - *lokalizowania wysypisk i wylewisk odpadów komunalnych i przemysłowych,*
 - *lokalizowania nowych inwestycji o profilu wymienionym w rozporządzeniu Ministra Ochrony Środowiska, Zasobów Naturalnych i Leśnictwa w sprawie określenia rodzajów inwestycji szczególnie szkodliwych dla środowiska i zdrowia ludzi albo mogących pogorszyć stan środowiska*
 - *lokalizowania nowych garbarni i zakładów uszlachetniania skór,*
 - *lokalizowania nowych zakładów przemysłowego prania, odtłuszczenia i farbowania materiałów włókienniczych,*
 - *lokalizowania nowych stacji obsługi lub remontu sprzętu budowlanego, rolniczego lub środków transportu, posiadających więcej niż trzy stanowiska robocze, z wyłączeniem specjalistycznych stacji i warsztatów , prowadzących jednoznacznie działalność obejmującą geometrię i wyważanie kół, ustawianie świateł, instalowanie zabezpieczeń antywłamaniowych oraz tapicerstwo*
 - *lokalizowania nowych lakierni i malarni , z wyłączeniem zakładów zużywających w roku mniej niż 250 kg materiałów malarskich oraz z wyłączeniem lakierni proszkowych,*
 - *lokalizowania nowych zakładów sortowania i wstępnego przerobu złomu, w tym*

złomowania pojazdów i urządzeń mechanicznych.

4. W obszarze położonym w:

- 1) granicy głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 326 – Zbiornik Częstochowa;
- 2) orientacyjnej granicy głównego zbiornika wód podziemnych GZWP 450 – Dolina Rzeki Wisły;

należy zapewnić ich ochronę zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zasady ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej

W celu ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym zabytków archeologicznych, uwzględnia się:

- 1) układ urbanistyczny Nowej Huty, wpisany do rejestru zabytków, nr rej. A-1132 z dnia 30 grudnia 2004 r., w granicach oznaczonych na Rysunku Planu;
- 2) archeologiczną strefę ochrony konserwatorskiej, o zasięgu określonym na Rysunku Planu.

Wymagania wynikające z potrzeb kształtowania przestrzeni publicznych

1. Ustala się zasady kształtowania i zagospodarowania przestrzeni publicznych, o których mowa w § 4 ust. 1 pkt 12 projektu planu:

- 1) wzdłuż dróg publicznych, w ramach wyznaczonych linii rozgraniczających, należy wprowadzać pasma zieleni urządzonej;
- 2) zielen ogólnodostępną należy kształtować z uwzględnieniem obiektów małej architektury i oświetlenia;
- 3) przy realizacji obiektów małej architektury - jako podstawowe materiały należy stosować: drewno, kamień, cegłę i metal, bez używania elementów refleksyjnych, odblaskowych i o jaskrawej barwie;
- 4) przy realizacji ogrodzeń należy stosować ogrodzenia ażurowe lub ogrodzenia pełne do wysokości 1 m, a w pozostałej części ażurowe;
- 5) przy realizacji powiązań pieszych pomiędzy przestrzeniami publicznymi z dostępnością ciągów pieszych do rekreacji spacerowej, należy uwzględnić potrzeby osób niepełnosprawnych;

Zasady kształtowania zabudowy

1. Wysokość noworealizowanej zabudowy nie może przekraczać, oznaczonej na Rysunku Planu rzędnej 388 m n.p.m. wynikającej z powierzchni ograniczających lotniska Kraków-Balice.

2. W zakresie zasad kształtowania dachów:

- 1) nakazuje się dachy płaskie;
- 2) w terenach Uk.1 i U.7 dopuszcza się dachy dwu- lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połaci dachowych i kącie nachylenia dostosowanym do dachu istniejącej zabudowy sąsiedniej;
- 3) w terenie Uo.2 dopuszcza się stosowanie przekryć dachowych w formie powłok pneumatycznych.

3. Dopuszcza się okna połaciowe w dachach.

4. W przypadku nie wyznaczenia na Rysunku Planu nieprzekraczalnej linii zabudowy od strony terenów wyznaczonych dróg, linię tę stanowią linie rozgraniczające tereny o różnym przeznaczeniu i różnych zasadach lub warunkach zagospodarowania.

5. Nakaz zachowania koloru białego oraz uwzględnienia proporcji podziałów pionowych podczas wymiany stolarki okiennej i drzwiowej w budynkach wielorodzinnych.
6. Dopuszcza się lokalizację urządzeń reklamowych (nośników reklamowych i informacyjnych) innych niż wielkogabarytowe urządzenia reklamowe, na następujących warunkach:
 - a) zakaz lokalizacji urządzeń:
 - w formie tablic świetlnych i ze zmienną liczbą powierzchni ekspozycyjnych,
 - emitujących fosforyzujące lub pulsujące światło,
 - b) zakaz umieszczania na ogrodzeniach,
 - c) zakaz lokalizacji urządzeń reklamowych w formie malowanej na elewacjach budynków lub w formie zastępującej elewację budynku,
 - d) zakaz umieszczania więcej niż jednego urządzenia reklamowego (szyldu), informującego o danym podmiocie i prowadzonej działalności, na elewacji frontowej budynku, w którym działalność jest prowadzona,
 - e) umieszczane na obiektach budowlanych:
 - można montować wyłącznie w parterze budynku (poniżej gzymsu rozdzielającego parter od pierwszego piętra),
 - nośniki płaszczyznowe nie mogą przekroczyć 1,5 m² powierzchni,
 - nośniki prostopadłe, tzw. wysięgniki mogą być montowane w maksymalnej odległości 0,8 m od elewacji do krańca wysięgnika z szyldem, maksymalna wysokości szyldu do 0,6 m,
 - nośniki lokalizowane w witrynie nie mogą przekroczyć 30 % powierzchni witryny,
 - nie mogą zasłaniać proporcji pomiędzy ścianami a przeszkleniami,
 - nie mogą być montowane na dachach,
 - f) dopuszczenie lokalizacji nośników reklamowych i informacyjnych w wiatach przystankowych komunikacji miejskiej.
 - g)

3.2. Przeznaczenie terenów i zasady ich zagospodarowania

Tereny o różnym przeznaczeniu lub o zróżnicowanych zasadach zagospodarowania oznaczone następującymi symbolami:

- **MW.1- MW.32** – Tereny Zabudowy Mieszkaniowej Wielorodzinnej,
- **U.1-U.25** – Tereny Zabudowy Usługowej,
- **Uk.1** – Teren Usług Sakralnych,
- **Uo.1-Uo.12** – Tereny Usług Oświaty,
- **ZPp.1- ZPp.11** – Tereny Zieleni Urządzonej - ogólnodostępny park miejski „Planty Bieńczyckie”,
- **ZPz.1- ZPz.8** – Tereny Zieleni Towarzyszącej Zabudowie,
- **ZPi.1- ZPi.11** – Tereny Zieleni Izolacyjnej,
- **KU.1- KU.13** – Tereny Urządzeń Komunikacji,
- **KP.1- KP.8** – Tereny Parkingu,
- **KDGP, KDGPt, KDZt, KDZ, KDL, KDD** – Tereny Komunikacji - drogi publiczne,
- **KDW** – Tereny Komunikacji - drogi wewnętrzne;

Tab. 1. Przeznaczenie terenów i dopuszczone w nich zagospodarowanie

symbol terenu	przeznaczenie	dopuszczone zagospodarowanie	
MW.1- MW.14	pod zabudowę wielorodzinną	-dopuszcza się rozbudowę o windy zewnętrzne w istniejących budynkach bez wind;	<ul style="list-style-type: none"> – zieleni, niezbędna do kształtowania ładu przestrzennego i właściwych warunków zagospodarowania; – obiekty małej architektury; – urządzenia budowlane zapewniające możliwość użytkowania terenów zgodnie z ich przeznaczeniem; – miejsca postojowe; – ciągi piesze; – niewyznaczone na Rysunku Planu dojścia, dojazdy i drogi wewnętrzne; – sieci i urządzenia infrastruktury technicznej.
MW.15- MW.32	pod istniejącą zabudowę wielorodzinną.	-dopuszcza się montaż urządzeń technicznych i docieplenie istniejących budynków; W terenach MW.15-MW.32 dodatkowo dopuszcza się zabudowę loggii, z zastosowaniem materiałów o których mowa w pkt 4 projektu planu.	
U.1-U.25 Tereny Zabudowy Usługowej,	pod zabudowę usługową.	- dopuszcza się możliwość lokalizacji garaży podziemnych	
Uk.1 Teren Usług Sakralnych	pod zabudowę sakralną wraz z plebanią	– lokalizacja garaży podziemnych i nadziemnych	
Uo.1-Uo.12 Tereny Usług Oświaty	pod: zabudowę na potrzeby oświaty – przedszkola i szkoły oraz zabudowę na potrzeby opieki nad dziećmi w wieku do lat 3 – żłobki i kluby dziecięce.	– terenowe urządzenia sportowe – lokalizacja innych usług towarzyszących przeznaczeniu podstawowemu w budynkach przeznaczenia podstawowego – dopuszcza się możliwość lokalizacji garaży podziemnych	
KU.1- KU.13	wielopoziomowy parking	– lokale usługowe w parterach budynków przeznaczenia podstawowego	
KP.1-KP.8	wydzielone i urządzone miejsca postojowe	– urządzenia do obsługi ruchu i urządzenia techniczne dróg,	
ZPp.1- ZPp.8	pod ogólnodostępny park miejski „Planty Bieńczyckie”	– ciągi piesze; – trasy rowerowe;	
ZPz.1- ZPz.8	pod zieleni urządzoną towarzyszącą obiektom budowlanym	– obiekty małej architektury; – sieci i urządzenia infrastruktury technicznej. W terenach ZPp.1-ZPp.5 oraz terenów ZPz za wyjątkiem ZPz.3: – place zabaw; – terenowe urządzenia sportowo-rekreacyjne;	

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Bieńczyce-Osiedle”
 PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

ZPi.1- ZPi.11	pod zieleń urządzonej w sąsiedztwie terenów komunikacji.	– dojścia – sieci i urządzenia infrastruktury technicznej.
KDGP, KDGt, KDzt, KDZ, KDL, KDD drogi publiczne	budowle drogowe (w tym dla postoju pojazdów), wraz z przynależnymi odpowiednio, drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami, służącymi do prowadzenia i obsługi ruchu drogowego oraz dla potrzeb zarządzania drogą. W terenach KDGt.1, KDZt.1, KDZt.2, KDZt.3 ponadto budowle i urządzenia dla linii tramwajowych.	– sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogami; – obiektów związanych z obsługą pasażerów, w ramach zagospodarowania przystanków komunikacji miejskiej; – zieleni towarzyszącej; – obiektów małej architektury.
KDW drogi wewnętrzne	budowle dróg wewnętrznych (w tym dla postoju pojazdów), wraz z przynależnymi odpowiednio do ich funkcji drogowymi obiektami inżynierskimi, urządzeniami i instalacjami; przeznaczenie tych terenów uwzględnia ponadto umieszczanie w nich: sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, niezwiązanej funkcjonalnie z drogą oraz obiektów małej architektury.	

Tab. 2. Wskaźniki zagospodarowania przyjęte w projekcie planu

symbol terenu	minimalny wskaźnik terenu biologicznie czynnego	maksymalna wysokość zabudowy	wskaźniki intensywności zabudowy	kształt dachów
TERENY ZABUDOWY MIESZKANIOWEJ WIELORODZINNEJ				
MW.1	30%	38 m	-	płaskie
MW.2	45%	21 m	-	
MW.3	40%	21 m	-	
MW.4	20%	38 m	-	
MW.5	35%	38 m	-	
MW.6	40%	38 m	-	
MW.7	40%	21 m	-	
MW.8	55%	21 m	-	
MW.9	35%	21 m	-	
MW.10	50%	38 m	-	
MW.11	40%	21 m	-	
MW.12	55%	18 m	-	
MW.13	40%	38 m	-	
MW.14	50%	21 m	-	
MW.15	45%	21 m	-	
MW.16	40%	21 m	-	
MW.17	50%	38 m	-	
MW.18	55%	38 m	-	
MW.19	40%	21 m	-	
MW.20	50%	21 m	-	
MW.21	30%	38 m	-	
MW.22	30%	38 m	-	
MW.23	30%	38 m	-	
MW.24	55%	18 m	-	
MW.25	45%	21 m	-	
MW.26	40%	21 m	-	
MW.27	45%	21 m	-	
MW.28	45%	38 m	-	
MW.29	50%	38 m	-	
MW.30	50%	21 m	-	
MW.31	55%	21 m	-	

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego „Bieńczyce-Osiedle”
 PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

MW.32	50%	38 m	-	
TERENY ZABUDOWY USŁUGOWEJ				
U.1	25 %	16 m	1,0-2,2	Płaskie; w terenie U.7 dopuszcza się dachy dwu- lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połąci dachowych i kącie nachylenia dostosowanym do dachu istniejącej zabudowy sąsiedniej;
U.2	10 %	12 m	1,0-1,5	
U.3	25 %	16 m	1,0-2,2	
U.4	30 %	16 m	1,0-2,0	
U.5	30 %	16 m	1,0-2,0	
U.6	30 %	16 m	1,0-2,0	
U.7	20 %	12 m	1,0-1,7	
U.8	25 %	12 m	1,0-1,7	
U.9	25 %	16 m	1,0-2,2	
U.10	30 %	16 m	1,0-2,0	
U.11	35 %	16 m	1,0-2,0	
U.12	35 %	8 m	0,4-1,2	
U.13	30 %	12 m	0,4-1,5	
U.14	30 %	16 m	0,4-2,0	
U.15	50 %	12 m	0,2-1,1	
U.16	30 %	12 m	0,4-1,5	
U.17	35 %	8 m	0,4-1,0	
U.18	20 %	16 m	0,4-2,2	
U.19	25 %	16 m	0,4-2,2	
U.20	25 %	16 m	1,0-2,2	
U.21	30%	16 m	1,0-2,0	
U.22	20%	16 m	1,0-2,2	
U.23	20%	16 m	1,0-2,2	
U.24	25%	16 m	1,0-2,2	
U.25	25%	16 m	1,0-2,2	
Uk.1 TEREN USŁUG SAKRALNYCH	30%	26m (dla kościoła) 16 m (pozostałe budynki)	0,6 -1,8	Płaskie, dopuszcza się dachy dwu- lub wielospadowe o symetrycznym nachyleniu połąci dachowych i kącie nachylenia dostosowanym do dachu istniejącej zabudowy sąsiedniej

TERENY USŁUG OŚWIATY				
Uo.1, Uo.4, Uo.6, Uo.7, Uo.9, Uo.11, Uo.12	60 %	12 m	0,2-0,9	Płaskie w terenie Uo.2 dopuszcza się stosowanie przekryć dachowych w formie powłok pneumatycznych.
Uo.2, Uo.3, Uo.5, Uo.8, Uo.10	40 %	16 m	0,3-1,2	
ZPp.1-ZPp.11 TERENY ZIELENI URZĄDZONEJ	80%	-	-	-
ZPz.1-ZPz.8 TERENY ZIELENI TOWARZYSZĄC E ZABUDOWIE	80%	-	-	-
ZPi.1-ZPi.11 TERENY ZIELENI IZOLACYJNEJ	90 %	-	-	-
KU.1-KU.13 TERENY URZĄDZEŃ KOMUNIKACJI	20%	16 m	0, 1-2,0	płaskie
KP.1-KP.8 TERENY PARKINGU	10%	-	-	-

Tab. 3. Bilans przeznaczenia terenów w projekcie m.p.z.p. obszaru „Bieńczyce - Osiedle”

Przeznaczenie	Powierzchnia	
	ha	%
Tereny Zabudowy Mieszkaniowej Wielorodzinnej MW.1 – MW.32	47,7	39
Tereny Zabudowy Usługowej U.1-U.25	12,17	9,9
Teren Usług Sakralnych Uk.1	0,83	0,7
Tereny Usług Oświaty Uo.1 – Uo.12	11,96	9,8
Tereny Zieleni Urządzonej „Planty Bieńczyckie” ZPp.1 – ZPp.11	15,74	12,9
Tereny Zieleni Towarzystwającej Zabudowie ZPz.1 – ZPz.8	2,95	2,4
Tereny Zieleni Izolacyjnej ZPi.1 – ZPi.11	1,02	0,8
Tereny Urządzeń Komunikacji KU.1 – KU.10	2,96	2,4
Tereny Parkingu KP.1 – KP.8	1,01	0,8
Tereny Komunikacji – drogi publiczne KDGP, KDGT, KDzt, KDZ, KDL, KDD	19,03	15,5
Tereny Komunikacji – drogi wewnętrzne KDW	7,08	5,8
Suma	122,45	100,0

4. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiskowe zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zostały zanalizowane pod kątem celów ochrony środowiska ustanowionych w następujących dokumentach:

- Polityka ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, przyjęta przez Sejm Uchwałą z 22.05.2009 (M.P. z 2009 r. Nr 34, poz. 501),
- Program ochrony środowiska województwa małopolskiego na lata 2007-2014 przyjęty przez Sejmik Województwa Małopolskiego Uchwałą Nr XI/133/07 z dnia 24 września 2007 r.,
- Program ochrony środowiska i stanowiący jego element plan gospodarki odpadami dla miasta Krakowa na lata 2005 – 2007 przyjęty Uchwałą nr LXXV/737/05 Rady Miasta Krakowa z dnia 13 kwietnia 2005 r. oraz Plan gospodarki odpadami dla Miasta Krakowa, plan na lata 2008-2011 oraz perspektywa na lata 2012-2015 (Uchwała nr LXXVIII/999/09 Rady Miasta Krakowa z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie uchwalenia aktualizacji "Planu gospodarki odpadami dla Miasta Krakowa").

Poprzez te dokumenty ustalenia projektu planu odpowiadają pośrednio celom ochrony środowiska ustanowionym w umowach międzynarodowych i dokumentach wspólnotowych. Najistotniejsze z punktu widzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Bieńczyce-Osiedle” cele ochrony środowiska określone w wymienionych dokumentach zestawiono w tabelach 4, 5, 6. Pozostałe cele i problemy, zawarte w niniejszych dokumentach, nie dotyczą bezpośrednio obszaru opracowania lub ich

problematyka nie jest regulowana zapisami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Tab. 4. Cele Polityki ekologicznej Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016, a ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Bieńczyce-Osiedle”.

Wybrane cele i kierunki działania wynikające PEP, istotne dla obszaru opracowania	Sposób uwzględnienia w projekcie planu
Uwzględnienie kryteriów zrównoważonego rozwoju	Przeznaczenie w projekcie planu części terenów pod różnorodną zielenią, w szczególności zachowanie terenów zieleni „Plant Bieńczyckich”
Wdrożenie koncepcji korytarzy ekologicznych	Tereny mające obecnie największe znaczenie pod względem przyrodniczym chronione są przed zainwestowaniem, co umożliwia funkcjonowanie istniejących powiązań przyrodniczych.
Ochrona powietrza przed zanieczyszczeniem (działania polegające głównie na eliminacji źródeł emisji niskich oraz zmniejszenia emisji pyłu ze środków transportu)	W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się: doprowadzenie czynnika grzewczego na potrzeby centralnego ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej w oparciu o miejską sieć ciepłowniczą, energię elektryczną, paliwa ekologiczne (np. gaz ziemny, lekki olej opałowy) lub alternatywne źródła energii (np. energia słoneczna, energia ciepła ziemi); wyklucza się stosowanie w nowych obiektach paliw stałych jako podstawowego źródła ciepła;
Zmniejszenie narażania społeczeństwa na ponadnormatywny hałas	Przyporządkowanie wyznaczonych w planie terenów do poszczególnych rodzajów terenów podlegających ochronie akustycznej zgodnie z art.114 Prawa ochrony środowiska. Wyznaczenie terenów zieleni izolacyjnej.
Zwiększenie retencji wodnej oraz skuteczna ochrona głównych zbiorników wód podziemnych przed zanieczyszczeniem	Wprowadzenie jako elementu informacyjnego orientacyjnych granic nieudokumentowanego GZWP nr 450 oraz granic udokumentowanego GZWP nr 326. Ich ochronę należy zapewnić zgodnie z przepisami odrębnymi. Uwzględnienie w zapisach planu strefy ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych poprzez zaznaczenie granic strefy ochrony pośredniej na rysunku planu oraz odwołanie do przepisów obowiązujących w strefie. Ustalenie odprowadzania ścieków w oparciu o miejski system kanalizacji.

Tab.5. Powiązania ustaleń projektu planu obszaru „Bieńczyce-Osiedle” z Programem ochrony środowiska województwa małopolskiego na lata 2007-2014.

Wybrane cele i kierunki działania wynikające z Programu, istotne dla obszaru opracowania	Sposób uwzględnienia w projekcie planu
Chronienie dziedzictwa kulturowego, kształtowanie harmonijnego krajobrazu poprzez wykorzystanie walorów środowiska kulturowego i podniesienia atrakcyjności obszarów poprzez uwzględnienie ustaleń konserwatorskich i dostosowanie nowej architektury do tradycji i charakteru substancji zabytkowej	W celu ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków, w tym zabytków archeologicznych, w projekcie planu uwzględnia się: 3) układ urbanistyczny Nowej Huty, wpisany do rejestru zabytków, nr rej. A-1132 z dnia 30 grudnia 2004 r., w granicach oznaczonych na Rysunku Planu; 4) archeologiczną strefę ochrony konserwatorskiej, o zasięgu określonym na Rysunku Planu.
Utrzymanie i rozwój terenów zieleni na obszarach zurbanizowanych województwa małopolskiego	Przeznaczenie części terenów pod różnorodną zielen, w szczególności wyznaczenie terenu ZPp (park miejski „Planty Bieńczyckie”).
Tworzenie warunków dla rozwoju ruchu rowerowego	W projekcie planu ustala się przebieg ogólnomiejskich tras rowerowych w terenach: KDGP.1, KDGt.1, KDZt.1, KDZt.2, KDZt.3, KDZ.1. Dopuszcza się dodatkowo - we wszystkich terenach - lokalizację innych, niewyznaczonych na rysunku planu, tras rowerowych.
Eliminowanie węgla jako paliwa w kotłowniach lokalnych i gospodarstwach domowych	Doprowadzenie czynnika grzewczego na potrzeby centralnego ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej w oparciu o miejską sieć ciepłowniczą, energię elektryczną, paliwa ekologiczne (np. gaz ziemny, lekki olej opałowy) lub alternatywne źródła energii; wyklucza się stosowanie w nowych obiektach paliw stałych jako podstawowego źródła ciepła
Stosowanie rozwiązań technicznych i organizacyjnych zapobiegających powstawaniu lub przenikaniu hałasu do środowiska, a także środków zmniejszających poziom hałasu	Przyporządkowanie wyznaczonych w planie terenów do poszczególnych rodzajów terenów podlegających ochronie akustycznej zgodnie z art.114 Prawa ochrony środowiska. Wyznaczenie terenów zieleni izolacyjnej.
Wprowadzenie do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zapisów poświęconych ochronie przed polami elektromagnetycznymi	Brak ustaleń dotyczących bezpośrednio pól elektromagnetycznych.
Preferowanie niskokonfliktowych lokalizacji obiektów przemysłowych przy opracowywaniu planów zagospodarowania przestrzennego i w procedurach inwestycyjnych	Na opisywanym terenie plan nie zakłada lokalizacji obiektów przemysłowych, nie mniej mogą być lokalizowane przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

<p>Ochrona zasobów dyspozycyjnych wód podziemnych, ograniczenie użytkowania obszarów objętych ochroną oraz poprawa zdolności samooczyszczania wód;</p>	<p>Wprowadzenie jako elementu informacyjnego orientacyjnych granic nieudokumentowanego GZWP nr 450 oraz granic udokumentowanego GZWP nr 326. Ich ochronę należy zapewnić zgodnie z przepisami odrębnymi. Uwzględnienie w zapisach planu strefy ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych poprzez zaznaczenie granic strefy ochrony pośredniej na rysunku planu oraz odwołanie do przepisów obowiązujących w strefie.</p>
--	--

Tab.6. Powiązania ustaleń projektu planu obszaru „Bieńczyce-Osiedle” z dokumentem „Program ochrony środowiska i stanowiący jego element plan gospodarki odpadami dla miasta Krakowa na lata 2005 – 2007 oraz Plan gospodarki odpadami dla Miasta Krakowa, plan na lata 2008-2011 oraz perspektywa na lata 2012-2015 (Uchwała nr LXXVIII/999/09 Rady Miasta Krakowa z dnia 1 lipca 2009 r. w sprawie uchwalenia aktualizacji "Planu gospodarki odpadami dla Miasta Krakowa").

<p>Wybrane cele i kierunki działania istotne dla obszaru opracowania zawarte w rozdziale 7 Programu: Długoterminowa strategia ochrony środowiska do 2011 roku</p>	<p>Sposób uwzględnienia w projekcie planu</p>
<p>Integracja celów ekologicznych z planowaniem przestrzennym – ochrona terenów cennych przyrodniczo i krajobrazowo przed presją inwestycyjną</p>	<p>Teren najcenniejszy przyrodniczo przeznacza się pod zagospodarowanie zielenią</p>
<p>Wsparcie dla rozbudowy infrastruktury rowerowej (budowa nowych tras rowerowych i modernizacja istniejących, budowa parkingów dla rowerów itp.) Rozbudowa ekologicznych form transportu (ścieżki rowerowe).</p>	<p>W projekcie planu ustala się przebieg ogólnomiejskich tras rowerowych w terenach: KDGP.1, KDGt.1, KDZt.1, KDZt.2, KDZt.3, KDZ.1. Dopuszcza się dodatkowo - we wszystkich terenach - lokalizację innych, niewyznaczonych na rysunku planu, tras rowerowych.</p>
<p>Wprowadzanie do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zapisów poświęconych ochronie przed hałasem, z wyznaczeniem obszarów ograniczonego użytkowania wokół terenów przemysłowych oraz głównych dróg i linii kolejowych, wszędzie tam, gdzie przekraczany jest równoważny poziom hałasu wynoszący 55 dB w porze nocnej</p>	<p>Przyporządkowanie wyznaczonych w planie terenów do poszczególnych rodzajów terenów podlegających ochronie akustycznej zgodnie z art.114 Prawa ochrony środowiska. Wyznaczenie terenów zieleni izolacyjnej.</p>
<p>Ograniczanie uciążliwości emisji niskiej i komunikacyjnej</p>	<p>Doprowadzenie czynnika grzewczego na potrzeby centralnego ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej w oparciu o miejską sieć ciepłowniczą, energię elektryczną, paliwa ekologiczne (np. gaz ziemny, lekki olej opałowy) lub alternatywne źródła</p>

	energii; wyklucza się stosowanie w nowych obiektach paliw stałych jako podstawowego źródła ciepła
Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej Krakowa	<p>Ustala się odprowadzanie ścieków w oparciu o miejski system kanalizacji.</p> <p>Zagospodarowanie wód opadowych w granicach działki poprzez retencję w miejscu lub odprowadzenie do kanalizacji z uwzględnieniem rozwiązań:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ułatwiających przesiąkanie wody deszczowej do gruntu, – spowalniających odpływ, – zwiększających retencję;
Ochrona terenów o cennych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych, utrzymanie bioróżnorodności oraz doskonalenie systemu obszarów chronionych, w tym wdrożenie systemu Natura 2000	Przeznaczenie części terenów w obszarze projektu planu pod różnorodną zieleń w tym terenów w parku miejskiego „Planty Bieńczyckie” pod zieleń urządzoną (ZPp)
Wprowadzanie do zapisów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego warunków zabudowy i zagospodarowania uniemożliwiających powstawanie obiektów uciążliwych	Brak zapisów odnoszących się do zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.
<p>Wprowadzenie do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego zapisów poświęconych ochronie przed polami elektromagnetycznymi z wyznaczeniem obszarów ograniczonego użytkowania m.in. wokół urządzeń elektroenergetycznych, radiokomunikacyjnych i radiolokacyjnych, gdzie jest rejestrowane</p> <p>Wprowadzenie do planów zagospodarowania przestrzennego zapisów związanych z problematyką oddziaływania pól elektromagnetycznych</p>	<p>Brak zapisów odnoszących się do zakazu lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.</p> <p>Brak ustaleń dotyczących bezpośrednio pól elektromagnetycznych.</p>
Zapewnienie odpowiedniego gospodarowania w strefach ochronnych ujęć	Uwzględnienie w zapisach planu strefy ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych poprzez zaznaczenie granic strefy ochrony pośredniej na rysunku planu oraz odwołanie do przepisów obowiązujących w strefie.
Wdrażanie zasad ochrony w ustanowionych strefach ochrony ujęć wód podziemnych, w tym: <ul style="list-style-type: none"> - ograniczenie zanieczyszczeń rolniczych 	

- ograniczenie zanieczyszczeń ze składowisk odpadów	
---	--

5. Analiza ustaleń planu

5.1. Skutki dla środowiska wynikające z projektowanego przeznaczenia terenów

5.1.1. Wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza

W wyniku zainwestowania w obszarze przybędzie ilość obiektów generujących zanieczyszczenia powietrza. Będą to obiekty usługowe oraz wielopoziomowe parkingi. Nie przewiduje się rozbudowy układu drogowego. We wszystkich nowych obiektach *doprowadzenie czynnika grzewczego na potrzeby centralnego ogrzewania i przygotowania ciepłej wody użytkowej powinno odbywać się w oparciu o miejską sieć ciepłowniczą, energie elektryczną, paliwa ekologiczne (np. gaz ziemny, lekki olej opałowy) lub alternatywne źródła energii (np. energia słoneczna, energia ciepła ziemi); wyklucza się stosowanie w nowych obiektach paliw stałych jako podstawowego źródła ciepła. W związku z rozwojem obszaru ogólny bilans zanieczyszczeń może zwiększyć się, ale na tle zabudowy miejskiej oraz istniejącego zagospodarowania, nie będą to zmiany odczuwalne.*

Zapylenie powietrza występować może okresowo w rejonie powstających nowych obiektów, tam gdzie będą prowadzone prace ziemne – szczególnie przy budowie wielopoziomowych parkingów oraz w pojedynczych miejscach gdzie przewidywane są znaczące przekształcenia.

5.1.2. Wytwarzanie odpadów

Z uwagi na charakter zagospodarowania przestrzennego, można założyć, że na obszarze sporządzanego Planu, wytwarzane będą głównie odpady socjalno-bytowe związane z terenami mieszkaniowymi, usługowymi oraz rekreacji i wypoczynku. Zagospodarowanie ich będzie następowało w sposób przewidziany przepisami odrębnymi w tym przepisami gminnymi.

Pewną grupę odpadów stanowić będą „odpady z terenów zieleni”, do których zaliczyć należy trawę, liście, gałęzie. Są to odpady w zdecydowanej większości ulegające biodegradacji. Zagospodarowanie biomas powinno być wykonane poza obszarem Planu.

Wskutek realizacji ustaleń planu wzrost ogólnej ilości odpadów wytwarzanych w obrębie obszaru, ze względu na ograniczony rozwój zabudowy, będzie nieznaczny.

5.1.3. Wprowadzanie ścieków do wód lub do ziemi oraz zanieczyszczeń do gleb

W wyniku realizacji ustaleń planu, wpływ antropopresji na gleby nie ulegnie większej zmianie i będzie się przejawiał we wprowadzaniu zanieczyszczeń (metali ciężkich) pochodzących z komunikacji samochodowej oraz zasoleniu powierzchni ziemi w sąsiedztwie ciągów komunikacyjnych w okresie zimowym.

W zakresie odprowadzania ścieków oraz wód opadowych w projekcie planu ustala się:

- odprowadzanie ścieków w oparciu o miejski system kanalizacji,

- *zagospodarowanie wód opadowych w granicach działki poprzez retencję w miejscu lub odprowadzenie do kanalizacji z uwzględnieniem rozwiązań:*
 - *ułatwiających przesiąkanie wody deszczowej do gruntu,*
 - *spowalniających odpływ,*
 - *zwiększających retencję;*

Wskutek realizacji ustaleń planu wzrost ogólnej ilości ścieków i wód opadowych wytwarzanych w obrębie obszaru, ze względu na ograniczony rozwój zabudowy, będzie nieznaczący. Bilans ten może zmienić się jedynie w terenach dotychczas niezagospodarowanych oraz istniejących niewielkich rezerwach terenowych.

5.1.4. Wykorzystywanie zasobów środowiska

Obszar objęty opracowaniem należy do terenów intensywnie zagospodarowanych oraz silnie przekształconych antropogenicznie, jednakże z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnych. W głównej mierze są to tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Znaczny udział w powierzchni zainwestowania mają zabudowania usługowe, w tym obiekty oświaty. Odnośnie terenów zieleni zaznacza się przebiegający przez środkową część planu pas terenu o charakterze parku miejskiego zwany Plantami Bieńczyckimi. Na nielicznych działkach pozostających niezabudowanymi rozwija się głównie roślinność synantropijna.

W wyniku realizacji ustaleń zawartych w projekcie planu sposób wykorzystania zasobów gleb i roślinności przeważającej części terenów w granicach objętych opracowaniem nie zmieni się w znaczący sposób, ponieważ ustalone przeznaczenia są zasadniczo zgodne z obecnym użytkowaniem. Istniejące zasoby zieleni zostaną w dużej mierze zachowane. Odnośnie wszystkich terenów zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej projekt planu ustala zakaz lokalizacji nowych budynków. Zachowany będzie „trzon” zieleni Plant Bieńczyckich – projekt planu wyznacza tereny zieleni urządzonej ZPp. Ponadto w projekcie planu wyznaczono tereny zieleni towarzyszące zabudowie (ZPz).

Największe zmiany w zakresie wykorzystania środowiska, w szczególności gleb i roślinności prognozuje się w terenach obecnie zajętych przez zielenie nieurządzone, przeznaczonych pod usługi. Zaznacza się tu w szczególności teren położony przy ul. Broniewskiego (U.11) oraz przy ul. Andersa (U.4). Ponadto istotne zmiany prognozuje się w terenach przeznaczonych pod parkingi wielopoziomowe, w szczególności w terenach zajętych obecnie przez zielenie (w szczególności teren KU.10 oraz KU.8) oraz w terenach przeznaczonych pod wydzielone i urządzone miejsca postojowe (w szczególności Kp.6, Kp.7, Kp.8). Zagospodarowanie terenów zgodne z w/w wymienionym przeznaczeniem będzie powodować stopniowe ograniczanie powierzchni biologicznie czynnej. Zaznaczyć należy, iż w terenach przeznaczonych do zainwestowania, skala zmian oraz stopień wykorzystania istniejącej zieleni jest trudny do oszacowania. Wykorzystanie drzew oraz zieleni będzie tu uzależnione od konkretnych zamierzeń inwestycyjnych i decyzji administracyjnych.

5.1.5. Emitowanie hałasu i pól elektromagnetycznych

Emitowanie hałasu

W obszarze opracowania jako zasadnicze źródło hałasu identyfikuje się hałas komunikacyjny: ruch samochodowy oraz tramwajowy.

Wg opracowanej mapy hałasu [52] w zasięgu teoretycznych ponadnormatywnych oddziaływań hałasem (wg *Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*) pozostaje zabudowa w pierwszej

linii od ulicy (w tym mieszkaniowa). Dlatego, pomimo, że sama podlega istotnym negatywnym oddziaływaniom akustycznym, stanowi barierę i ogranicza rozprzestrzenianie hałasu na pozostałe obszary. Tam gdzie budynki usytuowane są prostopadle do krawędzi ulicy hałas przenika w głąb zabudowy w większym zasięgu.

Inne poziomy hałasu określa natomiast nowe Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. *zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (termin wejścia aktu w życie to 23 październik 2012 r). W zbliżonym terminie, we wrześniu 2012 r. zakończone zostały prace nad nową mapą akustyczna dla Miasta Krakowa [62]. W wyniku zmiany dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku w porównaniu do poziomów określonych w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* znacząco zmieniły się zasięgi ponadnormatywnego poziomu hałasu. Wg nowo opracowanej mapy hałasu [62] w zasięgu ponadnormatywnych oddziaływań hałasem (wg *Rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*) w niewielkim stopniu pozostaje zabudowa (w tym mieszkaniowa) w pierwszej linii od dróg komunikacji. W świetle nowego rozporządzenia, skala sytuacji konfliktowych związanych z ponadnormatywnym hałasem jest znacznie mniejsza.

Transport kolejowy (tramwaj) powoduje oddziaływania mniejsze niż ruch samochodowy.

W projekcie planu dokonano, zgodnie z ustawowym wymogiem przypisania terenów wyznaczonych w planie do poszczególnych rodzajów terenów podlegających ochronie akustycznej.

- tereny: **MW.1-MW.32** określa się jako przeznaczone pod zabudowę mieszkaniową;
- tereny **Uo.1-Uo.12** określa się jako przeznaczone pod budynki związane ze stałym lub czasowym pobytem dzieci i młodzieży;
- tereny: **ZPp.1-ZPp.5, ZPz.1, ZPz.2, ZPz.4-ZPz.8** określa się jako przeznaczone na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

Nie przewiduje się znaczącego wzrostu oddziaływań akustycznych ze źródeł komunikacyjnych, bezpośrednio w związku z realizacją ustaleń w obrębie obszaru planu. Określone projektem planu przeznaczenia terenu są w znacznej części tożsame z faktycznym sposobem użytkowania. Przekroczenia dopuszczalnych norm hałasu, podobnie jak występują obecnie, będą występowały i w przyszłości, jednakże zasięg oddziaływania na części obszaru może ulec zmniejszeniu poprzez „ekranowanie” zabudową usługową oraz wprowadzaniem pasm zieleni. W projekcie planu nie zakłada się powstania nowych dróg. Odnośnie terenów generujących ruch w projekcie planu przewidziano możliwość powstania parkingów wielopoziomowych, jednakże nie przewiduje się, aby ich funkcjonowanie w znaczący sposób zwiększyło oddziaływanie akustyczne.

Potrzeba ograniczenia negatywnych oddziaływań od głównych ulic obszaru opracowania została uwzględniona w projekcie planu w szczególności poprzez takie kształtowanie zabudowy, aby tereny niepodlegające ochronie akustycznej (generalnie usługowe, tereny zieleni izolacyjnej) stanowiły „osłonę” dla terenów podlegających ochronie akustycznej. Jednocześnie w części terenów usług zlokalizowanych wzdłuż dróg (U.1, U.3, U.4, U.5, U.6, U.7, U.9, U.18, U.19, U.20, U.21-U.25) zakazuje się lokalizacji usług podlegających ochronie akustycznej. Ponadto ograniczeniu oddziaływań hałasem w zamyśle

służyć mają zapis określający zasadę – *wzdłuż dróg publicznych, w ramach wyznaczonych linii rozgraniczających, należy wprowadzać pasma zieleni urządzonej.*

Tereny parku miejskiego Planty Bieńczyckie (ZPp) oraz tereny zieleni towarzyszącej zabudowie (ZPZ) w części przypisane zostały w projekcie planu do terenów podlegających ochronie akustycznej (ZPp.1-ZPp.5 oraz ZPz.1, ZPz.2, ZPz.4-ZPz.8). W obrębie terenów tych część zlokalizowana jest w sąsiedztwie ulic. Tereny te nie przyporządkowane zostały do terenów podlegających ochronie akustycznej a w ich obrębie nie dopuszcza się możliwości lokalizacji placów zabaw oraz terenowych urządzeń sportowo-rekreacyjnych (ZPp.6-ZPp.11 oraz ZPz.3).

Na rysunku projektu planu, informacyjnie przedstawiono izofonę hałasu drogowego LN 60 dB [62].

Pola elektromagnetyczne

Źródła promieniowania elektromagnetycznego niejonizującego mogą być naturalne lub antropogeniczne. Naturalne środowisko elektromagnetyczne jest skutkiem procesów zachodzących bądź na Ziemi (wyładowania elektromagnetyczne w atmosferze ziemskiej) bądź na Słońcu (promieniowanie elektromagnetyczne Słońca) lub w kosmosie (promieniowanie kosmiczne).

Sztuczne środowisko elektromagnetyczne składa się z pól wytwarzanych celowo lub jako produkt uboczny wynikający ze stosowania niektórych urządzeń. Sztuczne źródła promieniowania wysokiej częstotliwości stosowane są m.in. w telekomunikacji, radiolokacji, lecznictwie, diagnostyce i wytwarzają źródła lokalne wartościach znacznie przewyższających tło naturalne.

Na obszarze, który obejmuje projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Bieńczyce-Osiedle” źródłem promieniowania elektromagnetycznego są istniejące sieci elektroenergetyczne (stacje transformatorowe SN/nN, linie elektroenergetyczne średniego i niskiego napięcia) – są to nieznaczne wartości promieniowania. Projekt planu dopuszcza lokalizację nowych stacji transformatorowych SN/nN. Dopuszcza się rozbudowę i budowę nowych urządzeń i sieci telekomunikacyjnych w celu zaspokojenia potrzeb w tym zakresie. Zarówno sieć elektroenergetyczna jak i telekomunikacyjna musi spełniać warunki środowiskowe zgodne z przepisami odrębnymi. Tym samym, można przewidywać, że nie będzie istotnych oddziaływań na środowisko naturalne oraz zdrowie ludzi.

5.1.6. Ryzyko wystąpienia poważnych awarii

Ryzyko wystąpienia poważnej awarii w rejonie obszaru opracowania wiąże się przede wszystkim z występującymi w tym rejonie szlakami komunikacyjnymi, a w szczególności ul. Okulickiego, ul. Kocmyrzowską oraz al. Andersa cechującymi się dużym natężeniem ruchu. Ulice te znajdują się na obrzeżu analizowanego terenu, jednakże ewentualne skutki awarii mogą objąć swoim zasięgiem nie tylko najbliższe jej sąsiedztwo, ale również tereny położone w większej odległości. Poza środkami transportu, wystąpienie poważnych awarii na obszarze opracowania może być związane w szczególności z infrastrukturą techniczną oraz zabudową usługową. W obszarze opracowania rodzaj możliwych usług generalnie nie jest ograniczony, tak więc mogą tam zostać zlokalizowane przykładowo usługi związane z magazynowaniem niebezpiecznych materiałów np.: łatwopalnych. Na skutek realizacji

ustaleń planu nie przewiduje się wzrostu zagrożenia awariami przemysłowymi, przeznaczenia terenów nie przewidują lokalizacji przemysłowych obiektów produkcyjnych

5.2. Skutki realizacji ustaleń planu na komponenty środowiska

Na skutek wypełniania ustaleń projektu planu środowisko obszaru opracowania będzie podlegać różnorodnym oddziaływaniom, których skutki mogą się cechować dużym zróżnicowaniem w zależności od charakteru podejmowanych działań, czasu trwania oddziaływań (krótkoterminowe, długoterminowe, stałe, chwilowe), kumulacji z innymi skutkami antropopresji (oddziaływania wtórne, skumulowane) oraz sposobu oddziaływania (pośrednio, bezpośrednio). Przeznaczenia terenów są w większości zgodne z istniejącym zagospodarowaniem, co zdecydowanie ogranicza ryzyko niekorzystnych przemian w środowisku. Do najbardziej znaczących oddziaływań należeć będzie zagospodarowanie wyznaczonych w planie terenów usługowych (generalnie dogęszczanie istniejącej zabudowy usługowej) oraz realizacja parkingów wielopoziomowych wskazanych w terenach KU. Najbardziej znaczące przemiany środowiska przyrodniczego zestawiono w tabeli 7. Wydaje się, że najsilniej przekształcona zostanie roślinność. Skutki te mogą mieć charakter długotrwały przede wszystkim ze względu na zmianę pokrycia terenu. Trwałe będą również zmiany w krajobrazie oraz miejscowych stosunków wodnych i środowiska glebowego. Odnośnie zwiększenia zanieczyszczenia powietrza i wód, mogą to być zmiany krótkotrwałe, chwilowe lub okresowe (związane np.: z okresem realizacji robót budowlanych, kiedy zwiększa się emisja zanieczyszczeń do powietrza, a także wzrasta ryzyko zanieczyszczenia środowiska wodno-gruntowego)

Tabela 7. Najbardziej znaczące dla środowiska skutki realizacji ustaleń planu.

B – bezpośrednie, P – pośrednie, D – długoterminowe, Ś – średnioterminowe, K – krótkoterminowe, S – stałe, C – chwilowe, W – wtórne

MOŻLIWE SKUTKI REALIZACJI USTALEŃ	KOMPONENT	CHARAKTERYSTYKA MOŻLIWYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO	
rozwój zainwestowania na terenach niezabudowanych (powstanie nowych budynków, parkingów)	roślinność, zwierzęta, bioróżnorodność	<ul style="list-style-type: none"> – ograniczenie powierzchni siedlisk przyrodniczych – przekształcenia siedlisk przyrodniczych (degradacja poprzez nadsypanie materiałem różnego pochodzenia) – przekształcenia istniejących zbiorowisk w kierunku zieleni urządzonej (zmiany w składzie gatunkowym, zmiany warunków bytowania zwierząt) 	B, P, D
		– płoszenie zwierząt (w fazie robót)	B, C

	środowisko gruntowo-wodne	– ograniczenie powierzchni biologicznie czynnej, zasklepianie gleb	B, P, D, S
		– zmniejszenie infiltracji i retencji wód opadowych, zwiększenie odpływu powierzchniowego	
	powietrze i mikroklimat	– zmiana lokalnych stosunków wodnych	B, P, S, SK
		– przekształcenia struktury gleby	
		– zanieczyszczenie gleb i wód gruntowych (w fazie robót)	B, Ś, K
		– zmiany mikroklimatu, nasilenie efektu miejskiej wyspy ciepła w skali lokalnej	
		– wzrost zanieczyszczenia powietrza (w fazie robót)	B, C

6. Ocena ustaleń projektu planu zagospodarowania przestrzennego

6.1. Zgodność z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

W ramach sporządzonego opracowania ekofizjograficznego [2] dokonano syntezy uwarunkowań, wynikiem, której było wydzielenie stref z określeniem wskazań do przyszłego zagospodarowania. Teren objęty projektem planu predysponowany został do dalszego rozwoju **funkcji mieszkaniowej wielorodzinnej oraz usługowej**. Zagospodarowanie obszaru winno uwzględniać ponadnormatywne oddziaływanie hałasu od ulic. **Do pełnienia funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej** wskazane zostały tereny zieleni urządzonej- Park Planty Bieńczyckie.

Poniżej w celu oceny zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi zestawiono tereny wskazane w opracowaniu ekofizjograficznym [2] (strefy) z rozwiązaniami przyjętymi w projekcie planu.

Tab.8. Ocena zgodności ustaleń planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi.

TERENY WSKAZANE W OPRACOWANIU EKOFIZJOGRAFICZNYM	OCENA ZGODNOŚCI USTALEŃ PLANU Z UWARUNKOWANIAM EKOFIZJOGRAFICZNYMI
Tereny wskazane do pełnienia funkcji rekreacyjno-wypoczynkowej	Tereny w całości przeznaczone zostały pod tereny zieleni urządzonej (ZPp) z przeznaczeniem podstawowym pod ogólnodostępny park miejski „Planty Bieńczyckie”. W zakresie tej strefy projekt planu jest zgodny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi.
Strefa niewskazana do lokalizacji terenów i obiektów podlegających ochronie akustycznej	Tereny, które znalazły się w zasięgu wydzielonej w opracowaniu ekofizjograficznym strefy generalnie przeznaczone zostały pod zabudowę usługową, tereny parkingów. Na części terenów usług wprowadzono zakaz lokalizacji usług podlegających ochronie akustycznej.

	<p>Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej obejmują zabudowę już istniejącą. Ponadto w granicach strefy wydzielono tereny zieleni, w tym zieleni izolacyjnej.</p> <p>W zakresie tej strefy projekt planu jest zasadniczo zgodny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi</p>
--	---

Należy zaznaczyć, iż określona w opracowaniu ekofizjograficznym [2] **strefa niewskazana do lokalizacji terenów i obiektów podlegających ochronie akustycznej** wyznaczona została, przy uwzględnieniu ponadnormatywnych oddziaływań hałasu od ulic wg norm określonych w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (obowiązującego ówczasie). Inne poziomy hałasu określa natomiast nowe Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 1 października 2012 r. *zmieniające rozporządzenie w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku*. W wyniku zmiany dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku w porównaniu do poziomów określonych w *Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (oraz wg nowo opracowanej mapy hałasu [62]) znacząco zmieniły się zasięgi ponadnormatywnego poziomu hałasu (patrz punkt 5.1.5). W związku z powyższym **strefę** tą uznać należy jako nieaktualną (wyznaczając **strefę** przy uwzględnieniu ponadnormatywnego oddziaływania hałasu od ulic wg norm określonych w nowym *rozporządzeniu* zasięg jej byłby mniejszy).

6.2. Zgodność z przepisami prawa

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru „Bieńczyce-Osiedle” poza spełnieniem wymogów wynikających z aktu prawa podstawowego w tej materii, czyli *Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* winien uwzględniać i korespondować z innymi przepisami odrębnymi. Poniżej przedstawia się akty prawne dotyczące poszczególnych zagadnień środowiskowych wraz z uwagami w odniesieniu do analizowanego projektu planu:

- Ochrona zabytków - *Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, Dz. U. z dnia 17 września 2003 r.*

Projekt planu uwzględnia:

- układ urbanistyczny Nowej Huty, wpisany do rejestru zabytków, nr rej. A-1132 z dnia 30 grudnia 2004 r., w granicach oznaczonych na Rysunku Planu;
- archeologiczną strefę ochrony konserwatorskiej, o zasięgu określonym na Rysunku Planu.
- Ochrona środowiska - *Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. prawo ochrony środowiska, Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150:*
 - W projekcie planu zostały wskazane tereny podlegające ochronie akustycznej zgodnie z art. 114 Prawa ochrony środowiska.

- Dokument reguluje kwestie pokrycia potrzeb cieplnych obiektów. Wyklucza się stosowanie w nowych obiektach paliw stałych, jako podstawowego źródła ciepła.
- W obszarze opracowania nie występują tereny zagrożone osuwaniem się mas ziemnych.
- Prawo geologiczne i górnicze - *Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. prawo geologiczne i górnicze, Dz. U. z 2011r. Nr 163, poz. 981.*:
 - W obszarze opracowania nie występują złoża kopalin, które należałoby uwzględnić w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Niewielki fragment terenu w jego północno-zachodniej części znajduje się w granicach udokumentowanego GZWP 326 „Częstochowa”. Ponadto na podstawie Studium [1] można wskazać, iż południowa część obszaru opracowania znajduje się w orientacyjnych granicach nieudokumentowanego GZWP 450. Zgodnie z art.95 ustawy *Prawo geologiczne i górnicze* elementy te zostały ujawnione w projekcie planu zarówno w części tekstowej jak i graficznej. Ich ochronę należy zapewnić zgodnie z przepisami odrębnymi.
 - Przedmiotowy obszar w części południowo-zachodniej znajduje się w obrębie terenu ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych Mistrzejowic ustanowionego decyzją Wojewody Krakowskiego znak OS.III.6210-1-58/98 z dnia 11.09.1998. (Zespół II obejmujący studnie M-10a i M-2a, zlokalizowane na osiedlu Dywizjonu 303 oraz Zespół III obejmujący studnie M-19 i M19a, zlokalizowane wzdłuż dworca autobusowego w Czyżynach). W projekcie planu, w części graficznej zaznacza się zasięg strefy, w części tekstowej przywołuje literalnie ustalenia obowiązujące w strefie zapisane w Decyzji dotyczącej strefy.
- Prawo wodne - *Ustawa z dnia 18 lipca 2001r. Prawo wodne, Dz. U. z 2005r. Nr 239, poz. 2019 z późn. zm.*:
 - W obszarze opracowania nie występuje zagrożenie powodziowe.
 - Nie występują tu również wody płynące ani zbiorniki wodne
- Ochrona przyrody - *Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 o ochronie przyrody, Dz. U. z 2009 r. Nr 151, poz.1220 z późn. zm.*:
 - W obszarze, poza ochroną gatunkową nie występują inne formy ochrony przyrody.

6.3. Skuteczność ochrony różnorodności biologicznej

Obszar objęty opracowaniem należy do terenów intensywnie zagospodarowanych, jednakże z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnych. W głównej mierze są to tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej. Znaczny udział w powierzchni zainwestowania mają zabudowania usługowe, w tym obiekty oświaty. Zieleń występuje w obrębie zabudowy oraz towarzyszy arteriom komunikacyjnym. W obrębie granic obszaru najcenniejsze przyrodniczo tereny utożsamia się z występującymi terenami zieleni urządzonej. Szczególnie ważną rolę pełni przebiegający przez środkową część planu park miejski zwany Plantami Bieńczyckimi. Według waloryzacji przeprowadzonej w ramach opracowania „Mapa roślinności rzeczywistej Miasta Krakowa...”[19] w obszarze objętym opracowaniem przeważają obszary przeciętne pod względem przyrodniczym. Wskazane

zostały również obszary o wysokich walorach przyrodniczych oraz silnie przekształcone. Obszary o wysokich walorach przyrodniczych obejmują tereny parku Planty Bieńczyckie.

Jak zaznaczono powyżej, oś a zarazem zasadniczą część systemu zieleni w obrębie obszaru opracowania stanowi park Planty Bieńczyckie. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się zmian w zakresie zagospodarowania tegoż terenu, a przez to zmian w zakresie jego bioróżnorodności. Teren ten przeznaczony został w projekcie planu pod ogólnodostępny park miejski „Planty Bieńczyckie” (ZPp). Zieleń towarzysząca zabudowie nie powinna być również znacząco uszczuplona ze względu na ustalone wskaźniki powierzchni biologicznie czynnych, a także zakazy lokalizacji nowych budynków (obowiązujący w terenach zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej). Ponadto projekt planu przewiduje część terenów pod zieleń urządzoną towarzyszącą obiektom budowlanym (ZPz) oraz zieleń urządzoną w sąsiedztwie terenów komunikacji (ZPi).

Największym przekształceniom ulegać będą tereny przeznaczone pod zabudowę usługową oraz wielopoziomowe parkingi. Wskutek rozwoju zabudowy na tych terenach, przekształceń funkcjonalno – przestrzennych likwidacji ulegnie część roślinności, wyparte zostaną spontaniczne zbiorowiska roślinne oraz zwierzęta z nimi związane. Tereny przewidywanych znaczących zmian w zagospodarowaniu terenów zaznaczone zostały na rysunku prognozy. Na rysunku prognozy zaznaczono ponadto możliwe zmiany w ramach istniejącej struktury funkcjonalno-przestrzennej (przekształcenia możliwe na mniejszą skalę). Na obszarze opracowania fragmenty istniejących powierzchni biologicznie czynnej mogą być uszczuplone w celu organizacji miejsc postojowych. Ochrona różnorodności biologicznej w planie realizować się będzie w tych terenach generalnie poprzez zapisy odnośnie powierzchni biologicznie czynnych. Zaznaczyć należy, iż tereny przewidywanych znaczących zmian stanowią niewielką część w skali obszaru.

6.4. Ocena zagrożeń dla środowiska

Projektowane ustalenia planu nie niosą za sobą konsekwencji, które należałoby traktować w kategoriach zagrożeń dla środowiska. Obszar projektu planu jest w większości zainwestowany, co ogranicza ilość mogących powstać nowych obiektów. Nadmiernemu zagęszczeniu zabudowy zapobiegają odpowiednie zapisy projektu planu, takie jak *zakazy lokalizacji nowych budynków* na przeważającej części obszaru. Ograniczeniem dla zainwestowania obszaru będą również ustalone wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej. Zachowane zostaną tereny parku Planty Bieńczyckie – stanowiących trzon terenów zieleni w obszarze opracowania. Funkcje nowych obiektów są ograniczone zasadniczo do usługowych. Większe zmiany mogą dotyczyć również terenów KU, gdzie wskazuje się budowę parkingów wielokondygnacyjnych do 16 m wysokości. Realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do istotnego nasilenia ruchu samochodów. Wszystkie drogi ujęte w planie, funkcjonują w istniejącym układzie komunikacyjnym.

6.5. Ocena skutków wpływu ustaleń projektu MPZP na istniejącą formę ochrony przyrody

W granicach projektu planu nie występuje żadna z form obszarowej ochrony przyrody w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004. Mogą tu jedynie występować osobniki podlegające ochronie gatunkowej na podstawie w/w Ustawy,

wyszczególnione w rozporządzeniu w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U.2011 nr 237 poz.1419). Najważniejsze w tym kontekście jest zachowanie istniejących terenów zieleni jako rzeczywistych i potencjalnych miejsc bytowania zwierząt, zwłaszcza ptaków. W analizowanym projekcie planu istniejące zasoby środowiska sprzyjające istnieniu chronionych gatunków w bardzo dużym stopniu zostaną utrzymane (w szczególności zachowane zostaną tereny parku Planty Bieńczyckie). Redukcja zieleni, ograniczy się generalnie do niewielkich fragmentów obszaru. Bardziej znaczące uszczuplenie powierzchni biologicznie czynnych oraz zmiana charakteru zainwestowania nastąpi w terenie U.11. Granice areału bytowania gatunków chronionych, o ile nie przystosują się do zmienionych warunków, ulegną przesunięciu w stronę terenów zieleni.

Ponadto zaznaczyć należy, iż w projekcie planu wymienione zostały budynki, które są miejscem gniazdowania ptaków chronionych (jerzyków, sokołów pustulek).

6.6.Ocena zmian w krajobrazie

Krajobraz obszaru objętego opracowaniem to krajobraz typowo miejski. Przeważa tu zabudowa mieszkaniowa wielorodzinna obejmująca „blokowe” osiedla. Zarówno w obrębie całego obszaru jak i w obrębie poszczególnych osiedli obserwujemy różnicowanie w gabarytach budynków – budynki kilkupiętrowe przemieszane są z wysokimi kilkunastopiętrowymi zabudowaniami. Dodatkowo wśród zabudowań mieszkaniowych zlokalizowane są zabudowania usługowe (o różnym charakterze usług). Pozytywne akcenty krajobrazu tworzy zielen zlokalizowana w otoczeniu zabudowań, stanowiąca znaczną część obszaru opracowania. Odnośnie zieleni wysokiej zaznaczają się w krajobrazie obszaru wysokie topole włoskie, które to stanowiły trzon wprowadzanej na obszary nowohuckie roślinności drzewiastej (jako osobniki szybko rosnące). Ponadto pozytywny wpływ na odbiór obszaru ma barwna kolorystyka nowych elewacji budynków. W krajobrazie obszaru opracowania zaznacza się teren zieleni urządzonej przebiegający pasmowo przez długość obszaru opracowania- Planty Bieńczyckie. Jakość krajobrazu obniżają tereny, na których w wyniku zaniechania użytkowania rozwija się roślinność ruderalna – wskazuje się tu w szczególności teren w obrębie osiedla „Na Lotnisku”, położony przy ulicy Broniewskiego oraz nieczynną stację paliw przy al. Andersa. Ponadto należy zwrócić uwagę na liczne w obszarze opracowania napisy na elewacjach budynków obniżające jakość ich odbioru.

W wyniku realizacji ustaleń projektu planu nie przewiduje się znaczących przekształceń krajobrazowych obszaru. W analizowany projekcie na przeważającej części obszaru nie będą mogły powstać nowe budynki. We wszystkich terenach zieleni zakazuje się również lokalizacji parkingów i miejsc postojowych. W przyszłym zagospodarowaniu zachowany będzie „trzon” zieleni Plant Bieńczyckich w powiązaniu z zielenią towarzyszącą zabudowie. Możliwość lokalizacji nowych obiektów usługowych ogranicza się generalnie do miejsc obecnie wykorzystywanych pod usługi („doinwestowanie” istniejących terenów zabudowy), większe inwestycje przewiduje się, że powstaną zaledwie w kilku miejscach. Większe zmiany mogą dotyczyć również terenów KU, gdzie wskazuje się budowę parkingów wielopoziomowych, jak również (w mniejszym zakresie) terenów KP przeznaczonych pod wydzielone i urządzone miejsca postojowe.

Zmiany w krajobrazie, tam gdzie nastąpi jedynie „doinwestowanie” istniejących terenów zabudowy będą miały charakter lokalny a ich jakość będzie uzależniona przede wszystkim od jakości architektury i rozwiązań technicznych przyszłych obiektów. Ustaleniem regulującym w pewnym zakresie tą kwestię jest obowiązujący na terenie całego obszaru:

zakaz stosowania do wykończenia elewacji i pokrycia dachu materiałów refleksyjnych, odblaskowych i fosforyzujących.. Ustaleniami jednoznacznymi są ograniczenia w wysokości zabudowy w poszczególnych terenach. W projekcie planu określono również wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego oraz wskaźnik intensywności zabudowy (tab.2). Możliwość powstania nowych obiektów w ramach uzupełnienia istniejącej tkanki (w sąsiedztwie zabudowy) nie budzi zastrzeżeń.

Najbardziej znaczące zmiany będą dotyczyły terenów położonych przy ulicy Broniewskiego (w obrębie osiedla „Na Lotnisku”) oraz przy al. Andersa (nieczynna stacja), na których w wyniku zaniechania użytkowania rozwija się roślinność ruderalna. Tereny te przeznaczone zostały w projekcie planu pod usługi. Wskaźnik powierzchni terenu biologicznie czynnego ustalony został na poziomie 30% (U.4) oraz 35% (U.11). W terenach tych projekt planu umożliwia powstanie budynków o wysokości sięgającej 16 m. Realizacja ustaleń projektu planu bez wątplenia przyniesie w tych terenach znaczące zmiany w krajobrazie obszaru. Ponadto znaczące zmiany w krajobrazie wynikać będą z realizacji wielopoziomowych parkingów w terenach KU o wysokości maksymalnej 16 m. Uruchomienie procesów inwestycyjnych na obszarze opracowania powinno wpłynąć na wyparcie elementów przestrzeni obniżających jakość krajobrazu.

Zaznaczyć należy, iż zapisami, które mogą przyczynić się do poprawy krajobrazu obszaru służyć mają zapisy zakazujące lokalizacji wielkogabarytowych urządzeń reklamowych oraz zapisy warunkujące lokalizację urządzeń reklamowych (nośników reklamowych i informacyjnych) innych niż wielkogabarytowe urządzenia reklamowe.

W obszarze opracowania nie występują miejsca mogące zapewnić powiązania widokowe z odleglejszymi terenami. W wyniku realizacji ustaleń projektu planu sytuacja ta nie ulegnie zmianie.

6.7.Ocena oddziaływania na ludzi

Obecnie jakość życia mieszkańców determinowana jest przez takie czynniki jak m.in. dostępność komunikacyjną, poziom hałasu w środowisku, zanieczyszczenie powietrza, jakość architektury i otaczającej przestrzeni czy dostępność terenów wypoczynkowych i rekreacyjnych. Analiza ustaleń planu w zakresie wymienionych elementów wykazała możliwość wystąpienia oddziaływań na ludzi zarówno pozytywnych, jak i negatywnych.

Pewne zmiany (zarówno korzystne jak i niekorzystne) mogą mieć miejsce na styku terenów zabudowanych i przeznaczonych do zabudowy. Wskutek realizacji ustaleń planu nowa zabudowa zmieni charakter sąsiedztwa części istniejącej zabudowy mieszkaniowej. Dotyczy to w szczególności terenów sąsiadujących z terenami przeznaczonymi pod wielopoziomowe parkingi (o czym napisano poniżej). Nasilenie niekorzystnych odczuć może być różne w zależności od subiektywnego odbioru i okoliczności. W przypadku lokalizacji w sąsiedztwie terenów zabudowy usługowej odczucia uzależnione być mogą od rodzaju wprowadzonych usług. Zmiany mogą mieć pozytywny odbiór, szczególnie w wypadku zainwestowania terenów zanieganych.

Istotnymi ustaleniami projektu planu dla mieszkańców obszaru są te, które odnoszą się do lokalizacji miejsc postojowych. Jak wspomniano powyżej w projekt planu wyznacza tereny przeznaczone pod wielopoziomowe parkingi (KU). Lokalizacja wielopoziomowych parkingów z jednej strony związana będzie ze zmianą charakteru sąsiedztwa, wymagać będzie likwidacji powierzchni biologicznie czynnych, nasili w ujęciu lokalnym oddziaływania akustyczne, jednakże pozwoli zapewnić prawidłową obsługę parkingową obszaru, która jest pożądana w obszarze opracowania. Ponadto w kwestii miejsc parkingowych poza

dopuszczeniem ich lokalizacji w terenach mieszkaniowych oraz terenach usług w projekcie planu wyznaczono tereny parkingu (KP) z przeznaczeniem pod wydzielone i urządzone miejsca postojowe.

Ponadto istotnymi ustaleniami projektu planu dla mieszkańców obszaru są te, które odnoszą się do sposobu zagospodarowania i ochrony istniejących terenów zieleni, służących wypoczynkowi i rekreacji. Taką funkcję przewidziano w projekcie planu głównie w ramach terenów ZPp (park miejski „Planty Bieńczyckie”) oraz w ramach terenów ZPz (zieleni urządzona towarzysząca obiektom budowlanym). Umożliwienie pełnienia funkcji wypoczynkowych, rekreacyjnych a także i przyrodniczych tych terenów, zminimalizowanie niekorzystnych przekształceń w zakresie zieleni pozwoli na utrzymanie cech, które znacząco decydują o jakości życia w mieście.

Program rehabilitacji zabudowy blokowej na terenie Gminy Kraków

W maju 2010 roku Rada Miasta Krakowa podjęła uchwałę w sprawie *kierunków działania dla Prezydenta Miasta Krakowa w zakresie przygotowania programu rehabilitacji zabudowy blokowej na terenie Gminy Kraków* (Uchwała nr C/1346/10 Rady Miasta Krakowa z dnia 12 maja 2010 r.). **Podstawowym celem programu jest poprawa jakości życia mieszkańców na obszarach zabudowy blokowej osiedli o słabo rozwiniętej infrastrukturze społecznej oraz aktywizacja i udział w przedsięwzięciach społeczności zamieszkującej dane osiedla.** Następnie we wrześniu 2010 r. powstało opracowanie „Założenia programu rehabilitacji zabudowy blokowej osiedli na terenie Gminy Miejskiej Kraków” wykonane przez Instytut Rozwoju Miast. Celem opracowania było stworzenie podstaw dla zainicjowania procesów rehabilitacji obszarów zabudowy blokowej osiedli mieszkaniowych na terenie Krakowa. W ramach wytypowanych 16stu osiedli znalazły się osiedla zlokalizowane w granicach obszaru „Bieńczyce-Osiedle” – Os. Przy Arce, Os. Kazimierzowskie oraz Os. Jagiellońskie. Wdrażenie programu w terenach osiedli zgodnie z jego celem poprawi jakość życia mieszkańców, jednakże termin jest nieznany.

6.8. Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

– Oddziaływanie na zabytki

Fragment obszaru opracowania w jego wschodniej części (obejmujący ul. Kocmyrzowską) znajduje się w granicach obszaru wpisanego do rejestru zabytków. Ochrona została wprowadzona w roku 2004 Decyzją Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w sprawie *wpisania zabytku do rejestru zabytków nieruchomości* (decyzja I.dz.OZKr-IV/AS/69/2004). Do rejestru pod numerem A-1132 został wpisany *układ urbanistyczny dzielnicy Nowa Huta w Krakowie, jako reprezentatywny przykład urbanistyki socrealizmu w Polsce*. Układu urbanistyczny Nowej Huty uwzględnia się w projekcie planu w granicach oznaczonych na Rysunku Planu.

Oдноśnie archeologicznej strefy ochrony konserwatorskiej poza informacją o uwzględnieniu w projekcie planu nie formułuje żadnych ustaleń.

– Oddziaływanie na dobra materialne

W zakresie występujących dóbr materialnych nie przewiduje się licznych zmian ze względu na utrwalone w dużym stopniu zagospodarowanie terenu oraz, zasadniczo, adaptację przez ustalenia planu stanu istniejącego. Największe zmiany w zakresie dóbr materialnych mogą zajść terenach, na których projekt planu umożliwi powstanie zabudowy usługowej

oraz zlokalizowane mogą być wielopoziomowe parkingi. Rozwój zabudowy usługowej, będzie skutkowało powstaniem obiektów mogących stanowić wartość nie tylko dla okolicznych mieszkańców, ale także szerszej rzeszy odbiorców. Podobnie należy ocenić możliwość powstania wielopoziomowych parkingów, pozwalających zapewnić prawidłową obsługę parkingową mieszkańców.

7. Możliwości rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywne oddziaływanie na środowisko

Niniejsze opracowanie wykonywane było równolegle z ocenianym dokumentem i dlatego ewentualne zmiany lub korekty zapisów i rozwiązań generalnie wprowadzane były na bieżąco.

8. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu

Biorąc pod uwagę podstawowe cele sporządzanego planu, specyfikę, odporność i stan środowiska przyrodniczego obszaru opracowania oraz możliwy wpływ ustaleń planu na komponenty środowiska, **proponuje się objąć analizą skutków realizacji postanowień planu, a później monitoringiem** określonym w art. 55 ust. 3 pkt. 5 Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, następujące komponenty środowiska:

Tab.9. Proponowany zakres i metody analizy (monitoringu) skutków realizacji ustaleń planu

przedmiot analiz / komponent środowiska	metoda / źródła informacji	częstotliwość	zastrzeżenia
klimat akustyczny	z wykorzystaniem „mapy hałasu” sporządzanej w cyklu 5-cio letnim	co 5 lat	-
teren biologicznie czynny	- klasyfikacja obiektowa (mapa pokrycia terenu – na podstawie zdjęć lotniczych lub obrazów satelitarnych) - ewidencja – budynki, krawędzie ulic i placów - MSIP	co 5 lat	-
publiczne tereny zieleni	realizacja i urządzenie publicznych terenów zieleni urzędzonej	co 5 lat	z wykorzystaniem informacji z corocznych Raportów o stanie Miasta oraz danych z jednostek odpowiedzialnych za ich realizację/utrzymanie

W zaproponowanych metodach występuje zarówno monitoring implementacyjny (kontrola realizacji inwestycji i porównanie prac konstrukcyjnych z ustaleniami zawartymi w wydanych pozwoleniach i zatwierdzonej dokumentacji projektowej) jak i monitoring oddziaływań (pomiar wielkości i intensywności oddziaływań, związanych z realizacją i funkcjonowaniem inwestycji) [Ocena oddziaływania na środowisko, www.chem.univ.gda.pl/~bojirka/OOS.pdf].

Proponowanych metod analizy skutków realizacji postanowień planu miejscowego, a w następstwie możliwego monitoringu, nie należy utożsamiać z monitoringiem bezpieczeństwa lub porządku i czystości w miejscach publicznych.

9. Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Nie prognozuje się możliwości występowania oddziaływań transgranicznych.

10. Oddziaływanie na obszary Natura 2000

Na terenie opracowania nie występują obszary Natura 2000. Najbliższe obszary Natura 2000 to specjalne obszary ochrony siedlisk położone wokół obszaru opracowania w promieniu od ok. 1 kilometra do kilkunastu kilometrów: Łąki Nowohuckie (PLH 120069) (obszar położony w najbliższym sąsiedztwie, w odległości ok. 1 km na południowy-wschód od obszaru objętego projektem planu), Dębnicko-Tyniecki Obszar Łąkowy (PLH 120065), Skawiński Obszar Łąkowy (PLH 120079), Dolina Prądnika (PLH 120004), Dolinki Jurajskie (PLH 120005), Rudniańskie Modraszki – Kajasówka (PLH 120077). Spośród obszarów specjalnej ochrony ptaków najbliższej obszarowi opracowania, w odległości rzędu kilkudziesięciu kilometrów znajdują się: w kierunku wschodnim – Puszcza Niepołomska (PLB 120002), w kierunku zachodnim – Dolina Dolnej Skawy (PLB 12005) i Dolina Dolnej Soły (PLB 120004).

Z uwagi na cechy analizowanego terenu (stan środowiska przyrodniczego, położenie względem korytarzy ekologicznych i barier w środowisku) oraz charakter ustaleń analizowanego dokumentu, nie prognozuje się możliwości bezpośredniego oddziaływania realizacji ustaleń planu na obszary Natura 2000.

11. Wnioski

- Obszar objęty projektem planu obszaru „Bieńczyce - Osiedle” położony jest w północno- wschodniej części miasta, w dzielnicy XVI Bieńczyce. Obejmuje 122,5 ha powierzchni usytuowanej w wieloboku wyznaczonym przez tereny komunikacyjne: ul. Gen. Leopolda Okulickiego – ul. Stanisława Mikołajczyka - ul. Obrońców Krzyża – ul. Kocmyrzowską – al. Gen. Władysława Andersa.
- Obszar opracowania należy do terenów intensywnie zagospodarowanych, jednakże z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnych. W głównej mierze są to tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, obejmujące „blokowe” osiedla: Strusia, Kalinowe, Wysokie, Na Lotnisku, Jagiellońskie, Kazimierzowskie oraz Przy Arce. Znaczny udział w powierzchni zainwestowania mają zabudowania usługowe, w tym budynki oświaty. Wzdłuż ciągów komunikacyjnych, dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, zostały usytuowane obiekty usługowe o charakterze komercyjnym (sklepy, banki, restauracje).
- W granicach obszaru objętego projektem planu nie ustanowiono żadnej z form obszarowej ochrony przyrody w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004. Mogą tu jedynie występować osobniki podlegające ochronie gatunkowej na podstawie w/w Ustawy, wyszczególnione w rozporządzeniu ministra środowiska 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U.Nr 237 poz.1419).

- Niewielki fragment terenu położony w północno-zachodniej części obszaru opracowania, u zbiegu ulic stanowiących jego granicę (ul. Okulickiego i ul. Mikołajczyka) znajduje się w granicach GZWP 326 „Częstochowa” (zbiornik udokumentowany). Południowa część obszaru opracowania znajduje się w orientacyjnych granicach GZWP 450 „Dolina rzeki Wisły” (zbiornik nieudokumentowany). Należy zapewnić ich ochronę zgodnie z przepisami odrębnymi.
- Przedmiotowy obszar w części południowo-zachodniej znajduje się w obrębie terenu ochrony pośredniej ujęcia wód podziemnych Mistrzejowic ustanowionego decyzją Wojewody Krakowskiego znak OS.III.6210-1-58/98 z dnia 11.09.1998. (Zespół II obejmujący studnie M-10a i M-2a, zlokalizowane na osiedlu Dywizjonu 303 oraz Zespół III obejmujący studnie M-19 i M19a, zlokalizowane wzdłuż dworca autobusowego w Czyżynach).
- W analizowany projekcie planu na przeważającej części terenu nie będą mogły powstać nowe budynki. We wszystkich terenach zieleni zakazuje się również lokalizacji parkingów i miejsc postojowych.
- Funkcje nowych obiektów są ograniczone zasadniczo do usługowych. Większe zmiany mogą dotyczyć również terenów KU, gdzie wskazuje się budowę parkingów wielokondygnacyjnych do 16 m wysokości.
- W przyszłym zagospodarowaniu zachowany będzie „trzon” zieleni „Plant Bieńczyckich” w powiązaniu z zielenią towarzyszącą zabudowie.
- Projekt planu jest generalnie zgodny z uwarunkowaniami zawartymi w opracowaniu ekofizjograficznym oraz realizuje politykę zawartą w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego miasta Krakowa.

12. **Streszczenie w języku niespecjalistycznym**

Prognoza oddziaływania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „Bieńczyce-Osiedle” na środowisko ma na celu identyfikację i przedstawienie możliwych zmian w przestrzeni i środowisku obszaru, jakie mogą nastąpić na skutek realizacji ustaleń planu. W prognozie wskazuje się negatywne i pozytywne dla środowiska skutki wprowadzenia w życie ustaleń planu oraz ewentualne zagrożenia i konflikty mogące wystąpić w przyszłości. To, co powinno zostać przedstawione w dokumencie prognozy określa ustawa *O udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227) (art. 51 ust. 2)*. Zakres niniejszej prognozy oraz stopień szczegółowości informacji został, zgodnie z wymogami wymienionej ustawy, uzgodniony również z właściwymi organami: Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym oraz Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska. W dokumencie prognozy zawarto kolejno: określenie aktualnego stanu środowiska oraz jego zasobów i wartości, przedstawienie zapisów projektu planu, a także ich powiązanie z dokumentami zawierającymi cele ochrony środowiska, analizę ustaleń projektu planu, identyfikację, charakterystykę i ocenę oddziaływań i zmian w środowisku, jakie mogą wystąpić na skutek realizacji ustaleń planu.

Obszar objęty projektem planu obszaru „Bieńczyce - Osiedle” położony jest w północno- wschodniej części miasta, w dzielnicy XVI Bieńczyce. Obejmuje 122,5 ha powierzchni usytuowanej w wieloboku wyznaczonym przez tereny komunikacyjne: ul. Gen. Leopolda Okulickiego – ul. Stanisława Mikołajczyka - ul. Obrońców Krzyża – ul. Kocmyrzowską – al. Gen. Władysława Andersa.

Obszar objęty opracowaniem należy do terenów intensywnie zagospodarowanych, jednakże z dużym udziałem powierzchni biologicznie czynnych. W głównej mierze są to tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej, obejmujące „blokowe” osiedla: Strusia, Kalinowe, Wysokie, Na Lotnisku, Jagiellońskie, Kazimierzowskie oraz Przy Arce. Znaczny udział w powierzchni zainwestowania mają zabudowania usługowe, w tym obiekty oświaty. Wzdłuż ciągów komunikacyjnych, dla zaspokojenia potrzeb mieszkańców, zostały usytuowane obiekty usługowe o charakterze komercyjnym (sklepy, banki, restauracje). Przez środkową część planu przebiega pas terenu o charakterze parku miejskiego zwany Plantami Bieńczyckimi, stanowiący miejsce wypoczynku i rekreacji okolicznych mieszkańców. Na opisywanym obszarze nieliczne działki pozostają niezabudowane. Rozwija się na nich głównie roślinność synantropijna. Największy taki teren, w granicach obszaru opracowania zlokalizowany jest przy ul. Broniewskiego. Zbiorowiska roślinności ruderalnej wkraczają na tereny nieczynnej już stacji benzynowej, położonej przy al. Andersa. W granicach obszaru objętego projektem planu nie ustanowiono żadnej z form obszarowej ochrony przyrody w rozumieniu Ustawy o ochronie przyrody z dnia 16 kwietnia 2004. Mogą tu jedynie występować osobniki podlegające ochronie gatunkowej na podstawie w/w Ustawy, wyszczególnione w rozporządzeniu ministra środowiska 12 października 2011 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz.U.Nr 237 poz.1419).

Projekt planu został sporządzony zgodnie z ustawą Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2012, poz.647), z uwzględnieniem przepisów odrębnych. Zawiera kolejno: przepisy ogólne, ustalenia obowiązujące na całym obszarze planu (takie jak: ustalenia w zakresie ochrony i kształtowania ładu przestrzennego; ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego; ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, zasady przebudowy, rozbudowy i budowy systemu komunikacji) oraz ustalenia szczegółowe dotyczące przeznaczenia poszczególnych terenów i zasad ich zagospodarowania.

Podstawowym celem sporządzanego planu jest uporządkowanie toczących się i przyszłych procesów zagospodarowania terenu, zapewnienie odpowiedniej ilości terenów zielonych, przestrzeni publicznych, miejsc parkingowych, a także stworzenie warunków dla rozwoju infrastruktury społecznej, komunikacyjnej i technicznej.

W wyniku realizacji projektu planu na przeważającej części terenu nie będą mogły powstać nowe budynki.

Największe zmiany w zakresie wykorzystania środowiska prognozuje się w terenach obecnie zajętych przez zielenie nieurządzoną, przeznaczonych pod usługi. Zaznacza się tu w szczególności teren położony przy ul. Broniewskiego (U.11) oraz przy ul. Andersa (U.4). Ponadto istotne zmiany prognozuje się w terenach przeznaczonych pod parkingi wielopoziomowe, w szczególności w terenach zajętych obecnie przez zielenie (w szczególności teren KU.10 oraz KU.8).

W przyszłym zagospodarowaniu zachowany będzie „trzon” zieleni „Plant Bieńczyckich” w powiązaniu z zielenią towarzyszącą zabudowie.

Rys.1. Położenie obszaru na tle terenów sąsiednich.

MIEJSCOWY PLAN ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO OBSZARU "BIEŃCZYCE - OSIEDLE"

Rys.1. Położenie na tle obszarów sąsiednich

Na podst. fotoplanu ze zdjęć lotniczych wykonanych w 2011 roku

